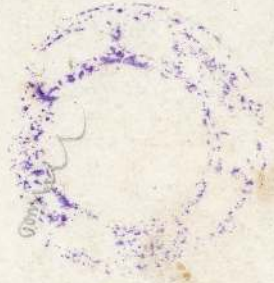

சைவ நெறி

தரம் 6

கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களம்

முதற் பதிப்பு 1998

எல்லா உரிமையும் இலங்கை அரசினர்க்கே.

இந்நூல் இல.41 லும்பினி அவெனியூ, இரத்மலாணை. சர்வோதய விஸ்வலேகா அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டுக் கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களத்தால் வெளியிடப்பட்டது.

98/00/136 (65,000)

தேசிய கீதம்

சிறீ லங்கா தாயே - நம் சிறீ லங்கா
நமோ நமோ நமோ நமோ தாயே

நல்லெழில் பொலி சீரணி
நலங்கள் யாவும் நிறை வான்மணி லங்கா
ஞாலம் புகழ் வள வயல் நதி மலை மலர்
நறுஞ்சோலை கொள் லங்கா
நமதுறு புகலிடம் என ஒளிர்வாய்
நமதுதி ஏல் தாயே
நமதலை நினதடி மேல் வைத்தோமே
நமதுயிரே தாயே - நம் சிறீ லங்கா
நமோ நமோ நமோ நமோ தாயே

நமதாரருள் ளானாய்
நவை தவிர் உணர்வானாய்
நமதேர் வலியானாய்
நவில் சுதந்திரம் ஆனாய்
நமதிளமையை நாட்டே
நகு மடி தனையோட்டே
அமைவறும் அறிவுடனே
அடல்செறி துணிவருளே - நம் சிறீ லங்கா
நமோ நமோ நமோ நமோ தாயே

நமதார் ஒளி வளமே
நறிய மலர் என நிலவும் தாயே
யாமெலாம் ஒரு கருணை அணையந்த
எழில்கொள் சேய்கள் எனவே
இயலுறு பிளவுகள் தமை அறவே
இழிவென நீக்கிடுவோம்
ஈழ சிரோமணி வாழ்வறு புமணி
நமோ நமோ தாயே - நம் சிறீ லங்கா
நமோ நமோ நமோ நமோ தாயே.

நல்லறம் அறிவான்ற தலைமுறை
நம் நாட்டிலே தோன்றிட
நம் மரசளிக்கும் கொடையிது!
நல்வழி காட்டும் நல்லோளியாம்!

உங்கள் பின்வரும்
உடன்பிறவிகள் பொருட்டும்
உணர்வுடன் இதைப்பேணல்
உங்கள் கடனெனக் கொள்வீர்!

அறிவை வளர்த்திடச் சமவுரிமை
அனைவர்க்கும் வழங்கும் நோக்கில்
அரசு தரும் ஏடிதை
அக மகிழ்ந்து ஏற்றிடுவீர்!

றிச்சட் பதிறண
கல்வி, உயர்கல்வி அமைச்சர்

சைவநெறி தரம் 6 என்னும் இந்நூல் புதிய கல்விச் சீர்திருத்த நிகழ்ச்சித்திட்டத்தின் கீழ்த் தேசிய கல்வி நிறுவகத்தினால் தயாரிக்கப்பட்டுக் கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களத்தினால் வெளியிடப்படுகின்றது.

இது பாடசாலைகளில் ஆறாந் தரத்துப் பிள்ளைகளுக்காக இவ்வாண்டு முதல் நடைமுறைப்படுத்தப்படும் பாடத்திட்டத்துக்கமைய எழுதப்பட்டுள்ளது.

இந்நூலை வெளியிட உதவிய அனைவருக்கும் எனது நன்றி உரித்தாகும்.

ஈ.டபிள்யூ.அபேநாயக்க

பதில் கல்வி வெளியீட்டு ஆணையாளர்.

கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களம்.

“இசுருபாய”

பத்தரமுல்ல.

1998.03.05

முகவுரை

புதிய பாடத்திட்டங்கள், அப்பாடத்திட்டங்களுக்கு அமைவான பாடநூல்கள் ஆகியன தயாரிக்கப்பட்டு பாடசாலைகளுக்கு அனுப்பப்பட வேண்டியது கல்விச் சீர்திருத்தச் செயன்முறையின் முக்கியமான ஓர் அம்சமாகும். அச் செயன்முறைக்கு அமைவாகவே இப்பாடநூல் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது.

தேசிய கல்விக் குறிக்கோள்களையும் அடிப்படைத் தகைமைகளையும் இலக்காகக் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்டுள்ள இப்பாடநூல், மாணவர் மையக் கற்றல் - கற்பித்தற் செயன்முறைக்கு மாணவரை இசைவுபடுத்தக் கூடியதாக அமைந்துள்ளது.

மாணவரது விருப்புகளையும் பிரச்சினைகளையும் இனங்கண்டு, அவர்களைச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுத்திச் சுயமாகக் கற்க வழிநடத்துவதன் மூலம் வாழ் நாட்கல்விச் செயன்முறையில் ஊக்கம் பெறக் கூடியவாறாக இப்பாடநூலை மாணவர் பயன்படுத்த வகை செய்ய வேண்டியது ஆசிரியரின் முக்கிய பொறுப்பாகும்.

பெற்றோரும் மூத்தோரும் தமது பிள்ளைகளின் அன்றாடக் கல்விக் கருமங்களில் கவனஞ் செலுத்தி, அவர்களுக்கு உதவி ஒத்தாசை புரிய வேண்டியது அவசியமாகும். அதனூடாக கல்விச் செயன்முறையில் மாணவருக்கும் ஆசிரியருக்கும் துணைபுரியலாம்.

இந்நூலைத் தயாரித்து வெளியிடுவதில் அயராது உழைத்த அனைவருக்கும் எனது நன்றியறிதல் உரித்தாகும்.

தேசிய கல்வி நிறுவகம்,
இலங்கை.
1998.01.01

பேராசிரியர். லக்ஷ்மன் ஜயதிலக்க
பணிப்பாளர் நாயகம்.

அறிமுகம்

ஆறாந் தர சைவநெறிப் பாடத்திற்காக வெளியிடப்படும் இப்பாட நூல் பாடத்திட்டத்திற்கேற்ப தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. தரம் 5வரை ஒன்றிணைக்கப்பட்ட பாடவிதானமொன்றைக் கற்ற மாணவர்கள் இடைநிலைக் கல்வியின் கீழ், பாட அடிப்படையிலான பிரவேசத்திற்கு மாறும் இச்சந்தர்ப்பத்தை மாறல் கட்டம் ஒன்றாகக் கருதவேண்டியுள்ளது. எனவே, இடைநிலைக் கல்வியின் முக்கிய மைய நிலையாக ஆறாந் தரம் கருதப்படுகின்றது. அதற்குப் பொருத்தமானவாறு இப்பாடநூல் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது.

சைவநெறியைக் கற்பதனால் பெறப்படும் அனுபவங்கள், அன்றாட வாழ்க்கையை வளப்படுத்திக் கொள்வதற்கு உதவும் வகையில் பாடங்களைத் திட்டமிடுவதற்கு முயற்சி எடுக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் முன்வைக்கப்பட்டுள்ள பாடங்கள் மூலம் மாணவரின் நடத்தைக் கோலத்தில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவதற்கு முயற்சிக்கப்பட்டுள்ளது.

தேசிய பொது நோக்கங்களையும், பொதுத் தேர்ச்சிகளையும் அடையும் வகையில் புதிய பாடத்திட்டமும், பாடநூலும் எழுதப்பட்டுள்ளன. விசேடமாக ஒழுக்க நெறிக்கும், சமயத்திற்கும் பொருத்தமான தேர்ச்சிகள் மீது கவனம் செலுத்தப்பட்டுள்ளது. சுற்றல்-கற்பித்தல் செயலொழுங்கின்போது செயன்முறைச் செயற்பாடுகள் மூலம் அதனை நிறைவேற்ற வேண்டுமென எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. செயன்முறைச் செயற்பாடுகள் மூலம் மாணவர் வாழ்க்கையில் நீண்ட காலம் நிலைத்திருக்க வேண்டிய மனப்பாங்குகள் மீது ஆசிரியர், மாணவர் ஆகிய இரு தரப்பினரதும் கவனம் செலுத்தப்படுவது அவசியமாகும். ஏனெனில் இப்பாடநூல் எழுதும்போது மாணவர் மனதைக் கவரக்கூடிய விதத்தில் பல விடயங்கள் முன்வைக்கப்படுவதற்கு முயற்சி எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

இப்பாடநூலை எழுத வழிகாட்டிய தேசிய கல்வி நிறுவகத்தின் பணிப்பாளர் நாயகம் பேராசிரியர் லகஷ்மன் ஜயதிலக்க அவர்களுக்கும் இந்நூலை எழுத உதவிபுரிந்த ஆலோசனைச் சபையினருக்கும் எழுத்தாளர் குழுவிற்கும் படம் வரைந்தோர் பரிசீலனை செய்தோர் முதலானோருக்கும் கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களத்திற்கும் எமது நன்றி உரித்தாகுக.

இப்பாடநூலின் உள்ளடக்கம் தொடர்பாகவும், பாடவிடயங்கள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ள முறை தொடர்பாகவும், உங்கள் கருத்துக்களையும், ஆலோசனைகளையும் தெரிவிப்பீர்களாயின் அடுத்த பதிப்பின்போது மாற்றங்கள் செய்வதற்கு உதவியாக அமையும்.

தேசிய கல்வி நிறுவகம்

மகரகம்

1998.01.01

பணிப்பாளர்

சமயக் கல்வித் துறை

கல்வி, உயர் கல்வி அமைச்சு

இந்து சமய ஆலோசனைக் குழு (1996-1998)

01. சுவாமி ஆத்மகனானந்தஜி (தலைவர்)
02. வைத்திய கலாநிதி க. வேலாயுதபிள்ளை
03. கலாநிதி திருமதி வி. கிருஷ்ணபிள்ளை
04. கலாநிதி தி. செந்தில்வேல்
05. கலாநிதி வி. அம்பலவாணர்
06. திரு. கு. சோமசுந்தரம்
07. திரு. சொ. கணேசநாதன்
08. திரு. க. நீலகண்டன்
09. திரு. யோ. துரைசாமி
10. திரு. க. அருணாசலம்
11. திருமதி. பூ . குலசிங்கம்
12. திரு. க. சண்முகலிங்கம்
13. திரு. செ. குணரத்தினம்
14. திரு. பொ. பாலகந்தரம்
15. திரு. க. இ. ஆறுமுகம்
16. திரு. பா. சி. சர்மா (செயலாளர்)

ஆலோசனையும் வாழிகாட்டலும் : பேராசிரியர் லக்ஸ்மன் ஜயதிலக.
 பணிப்பாளர் நாயகம்.
 தேசிய கல்வி நிறுவகம்.

ஒழுங்கமைப்பு : வண. திஸ்ஸமஹாராமய புண்ண தேரோ.
 பணிப்பாளர்.
 சமயக் கல்வித்துறை
 தேசிய கல்வி நிறுவகம்.

ஆலோசனை/ எழுத்தாளர் குழு : சவாமி. ஆத்மகனாந்தா
 திரு. வை. கனகரத்தினம்
 திரு. கு. சோமசுந்தரம்
 திரு. வே. வல்லிபுரம்
 திருமதி. ம. திருநாவுக்கரசு
 திரு. ந. சிதம்பரநாதன்
 செல்வி. வ. விஜயலெட்குமி
 திரு. மு. கௌரிகாந்தன்
 திரு. பெ. பேரின்பராஜா

சித்திரம் : திருமதி.எஸ்தடராஜா
 திரு.எஸ்.ருத்ரா

பதிப்பாசிரியர் : திருமதி. ம. திருநாவுக்கரசு
 செல்வி. வ. விஜயலெட்குமி

சைவநெறிப் பாடங்கள் எழுதுவதற்கு நூலகத்தைத் தந்துதவிய கொழும்பு
 தமிழ்ச் சங்கத்தினருக்கு மனமார்ந்த நன்றி உரித்தாகிறது.

பொருளடக்கம்

பாடம்	பக்கம்
01. விநாயகர்	1
02. இறைவனே துணை	5
03. ஆலய வழிபாடு	8
04. திருக்கோயிற்பூசை	13
05. ஆலயமும் நாமும்	18
06. வீட்டில் சமயம்	21
07. பாடசாலையில் சமயம்	26
08. சமயகுரவர் நால்வர்	29
09. திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் தேவாரம்	32
10. திருநாவுக்கரசு நாயனார் தேவாரம்	36
11. சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் தேவாரம்	40
12. மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் திருவாசகம்	44
13. திருவிசைப்பா	46
14. திருப்பல்லாண்டு	49
15. பெரியபுராணம்	51
16. திருப்புகழ்	53
17. முப்பொருள் ஓர் அறிமுகம்	56
18. சைவ நாற்பாதுங்கள்	58
19. காரைக்காலம்மையார்	60
20. குங்குலியக்கலயர்	64
21. ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுகநாவலர்	67
22. மனிதநேயம்	72
23. பெரியோரைக் கனம்பண்ணல்	75
24. சைவ ஒழுக்கம்	78
25. சுத்தம் பேணுகல்	81
26. நல்வழி	83
27. அடிமுடி தேடிய கதை	85
28. மார்க்கண்டேயர்	88

1. விநாயகர்

சைவ சமயத்திலுள்ள எல்லா மந்திரங்களுக்கும் ஆதியாய் அமைவது 'ஓம்' என்னும் மந்திரம். அம் மந்திரம் கோயில்களிலும் ஏனைய சமயக்கிரியைகளிலும் உச்சரிக்கும் மந்திரங்களோடு சேர்த்து நாள்தோறும் ஓதப்படுகின்றது. எதனையும் எழுதத் தொடங்கும் பொழுது பிள்ளையார் சுழி இடுவது நம் சமய மரபு. அதுவும் 'ஓம்' என்னுஞ் சொல்லினைக் குறிக்கும் வடிவம் என்று கருதப்படுகின்றது. 'ஓம்' என்பது எங்கணும் ஓயாது ஒலிக்கின்ற ஓர் ஓசையாகும்.

'ஓம்' என்பது பிரணவ மந்திரம். 'வெற்றிவேற்கை' என்னும் நூலில்,

பிரணவப் பொருளாம்

பெருந்தகை ஐங்கரன்

என்று கூறப்பட்டுள்ளது. பிரணவ மந்திரப் பொருளாய் அமைபவரும் ஐந்து கைகளை உடையவரும் பெருமைக்குரியவருமான பிள்ளையார் என்பது அதன் கருத்து. விநாயகருக்கு அர்ச்சனை செய்யும் பொழுது,

'ஓம் ஓங்கார ரூபாய நம்'

என்ற மந்திரமும் கூறப்படும். 'ஓம்' என்னும் பிரணவ மந்திர வடிவினருக்கு வணக்கம் என்பதாகும்.

விநாயகர்

எந்தச் செயலையும் தொடங்கும் முன்னர் விநாயகருக்கு வணக்கஞ் செலுத்துவது நமது வழக்கம். எடுத்துக்கொண்ட காரியம் தடைகள் இல்லாமல் நிறைவுபெறுவதற்காகவே நாம் அவரை வணங்குகின்றோம். அவ்வாறு விக்கினங்களை நீக்குவதனால் விக்கினைஸ்வரர் என்றும் அவருக்குப் பெயர் உண்டு.

விநாயகர் என்னும்போது தமக்கு மேலாக வேறொரு கடவுளும் இல்லாதவர் என்பது பொருள். எனவே, முதல் வணக்கம் அவருக்கு உரியதாகின்றது.

புத கணங்களுக்குத் தலைவர் என்பகனாலே கணபதி என்ற பெயர் உண்டாயிற்று. 'பதி' என்றால் தலைவர். பார்வதி பரமேஸ்வரருக்குப் 'பிள்ளை' என்பதனாலே 'பிள்ளையார்' என்ற பெயரும் பெருவழக்காய் உள்ளது.

பிள்ளையாரை வழிபடுவது மிகவும் எளிது. பசுவின் சாணம். மஞ்சள் மா. அறுகம் புல் போன்ற எளிதிற் கிடைக்கும் பொருள்களால் பிள்ளையார் பிடிக்கலாம்.

பிள்ளையார் கோயில் இல்லாத ஊரே இல்லை எனலாம். ஓர் ஊரிலே பல பிள்ளையார் கோயில்கள் இருப்பதும் உண்டு. பிள்ளையார் மரத்தடியிலும் குளக்கரையிலும் ஆற்றோரங்களிலும் வீற்றிருந்து அருள் பாலிக்கின்றார். இயற்கையாக அமைந்த கற்களைப் பிள்ளையார் என்று வணங்குவதை நாம் பல இடங்களிற் காணலாம். கதிர்காமம் செல்வதற்கு உங்களுக்கு வாய்ப்புக் கிடைத்தால், அங்கு முத்துலிங்க சுவாமி கோயிலில் மூன்று இடங்களில் அவ்வாறு இயற்கையாக அமைந்த பிள்ளையார் சிலைகளைப் பார்க்கலாம். சிற்பி உளியாற் பெருள்ளாத அத்தகைய பிள்ளையார் சிலைகளைப் 'பொள்ளாப் பிள்ளையார்' என்பர். அவற்றைப் 'பொல்லாப் பிள்ளையார்' என்று கூறுவதும் உண்டு.

கல்ஆல் நிழல்மலை

வில்லார் அருளிய

பொல்லார் இணைமலர்

நல்லார் அணிவரே.

திருக்கையாய மலையிலே கல்லாலமரம் நிற்கின்றது. அதன் நிழலில் மேரு மலையை வில்லாக வளைத்த சிவபெருமான் தென்முகமாக வீற்றிருக்கின்றார். அவருடைய திருவருளினாலே பிள்ளையார் தோன்றினார். பிள்ளையாருடைய திருவடிகளை நல்லடியார் தம் முடியிலே சூடுவர் என்பது அப்பாலின் கருத்து.

விநாயகரை வழிபடும்போது தோப்புக் கரணம் போடுகின்றோம் அதற்குப் புராணக் கதை ஒன்று உண்டு. யானை முகம் உடைய கயமுகன் என்னும் அசுரன் சிவபெருமானை வணங்கினான். தான் சாகாத வரம் உட்படப் பல வரங்கள் பெற்றான். பின்னர், அவன் தேவர்களைத் தன் அடிமைகளாக்கினான். அவர்களைத் தன் முன் ஆயிரம் முறை தோப்புக்கரணம் போடச் செய்தான். தேவர்கள் சிவபெருமானிடம் முறையிட்டனர். அவர் கயமுகனை அடக்க விநாயகரை அனுப்பினார்.

விநாயகர் அவனுடன் பெரும் போர் புரிந்தார். அவன் சாகாவரம் பெற்றவன். ஆயுதங்கள் அவனைத் தாக்கவில்லை. எனவே விநாயகர் தம் வலப் பக்கத் தந்தத்தை முறித்து அவன் மேல் வீசினார். அது அவனுடைய உடலைப் பிளந்தது. அவன் பெருச்சாளி உரு எடுத்து விநாயகரை எதிர்த்தான். அப்பொழுது விநாயகர் அவனுக்கு ஞான உபதேசஞ் செய்தார். அதனாலே கயமுகன் தன் செருக்கு அடங்கி விநாயகரைச் சரணம் அடைந்தான். அவர் அப்பெருச்சாளியைத் தம் வாகனமாக ஏற்றுக்கொண்டார்.

கயமுகனுக்கு முன் ஆயிரம் முறை தோப்புக்கரணம் போட்ட தேவர்கள் விநாயகருக்கு முன்னும் அவ்வாறு செய்யத் தொடங்கினர். அவர்கள் மீது இரக்கங் கொண்ட விநாயகர் தமக்கு மூன்று முறை தோப்புக்கரணம் போட்டாற் போதும் என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார். அதனால் விநாயகர் முன் நின்று நெற்றியில் மும்முறை குட்டித் தோப்புக்கரணம் போட்டு வணங்குவது வழக்கம்.

பயிற்சி:

1. விநாயகப் பெருமானுக்கு வழங்கப்படும் வேறு பெயர்கள் யாவை?
2. மந்திரங்களை உச்சரிக்கும்போது முதலில் உச்சரிக்கப்படும் மந்திரம் எது?
3. சைவசமய வைபவங்களுக்குப் பிள்ளையார் பிடிப்பதற்கு நாம் எவ்வெவ் பொருள்களைப் பயன்படுத்துகின்றோம்?
4. தோப்புக்கரணம் போடும் வணக்கமுறை எவ்வாறு உண்டாயிற்று?

செயற்பாடு:

சாணம், மஞ்சள், அறுகம்புல், விழுதி, சந்தனம் என்பவற்றால் வெற்றிலையில் பிள்ளையார் பிடிக்கும் முறையைச் செய்ய வழிகாட்டுக.

2. இறைவனே துணை

திருச்சிராப்பள்ளி தமிழ்நாட்டில் உள்ள ஒரு நகரம். அங்குள்ள மலைக்குன்றில் சிவன்கோயில் ஒன்று இருக்கின்றது. அது மிகப் பழமையான கோயில். அதன் வடக்கே திருவானைக்கா என்றொரு கிராமம் உண்டு.

திருச்சிராப்பள்ளிக்கும் திருவானைக்காவிற்குமிடையே காவிரி ஆறு பாய்கிறது. அது ஒரு பெரிய ஆறு. ஆற்றைக் கடப்பதற்கு ஓடத்தையே பயன்படுத்த வேண்டும்.

பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், திருவானைக்காவில் மூதாட்டி ஒருவர் வாழ்ந்து வந்தார். அவர் கடவுளில் மிகுந்த பக்தியுடையவர். ஒவ்வொரு நாளும் அந்த அம்மையார் திருச்சிராப்பள்ளிக்குச் சென்று வழிபாடு செய்வார். அவர் பூமாலை கட்டிக் கொண்டு சென்று இறைவனுக்குச் சார்த்தி வணங்குவார். அத் தொண்டினைத் தவறாது செய்துவந்தார்.

அந்த அம்மையாருக்கு மகன் ஒருத்தி இருந்தான். அவன் ஒருமுறை பிரசவத்திற்காகத் தாயார் வீட்டிற்கு வந்திருந்தான். ஒருநாள் தாயார் வழக்கப்படி பூமாலை கட்டிக் கொண்டு போனார். அதைச் சிவன் கோயிலில் கொடுத்துவிட்டு, சுவாமி தரிசனம் முடித்துக் கொண்டு கோயிலில் இருந்து திரும்பினார்.

அன்றைய தினம் காவிரியாறு பெருகி, வேகமாக ஓடிக் கொண்டிருந்தது. அம்மையார் ஆற்றைக் கடப்பதற்கு ஒருவரும் ஓடம் விடத் தயாராகவில்லை. அவருக்கு நெஞ்சு படபடத்தது. அன்று காலை வீட்டைவிட்டுப் புறப்பட்டபோது அவருடைய மகளுக்குப் பிரசவ வேதனை தொடங்கியிருந்தது. தன் இறை தொண்டினை விரைவில் முடித்துவிட்டு வந்துவிடலாமென்று எண்ணியே கோயிலுக்குச் சென்றார். ஆறு பெருகியதால் வீடு சென்று மகளுக்கு உதவிசெய்ய முடியாமல் இருந்தது.

ஆற்றங்கரையிலே நின்று கொண்டு அம்மையார் தம் மகளின் நிலைமையை எண்ணித் தவித்தார். செய்வதறியாது திகைத்தார். அவர் கடவுளில் அசையாத நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார். தன் குறையைக் கடவுளிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு மனத்தை ஆற்றிக் கொண்டார்.

அம்மையாரின் வீடு தனிமையான ஓர் இடத்தில் இருந்தது. அக்கம்பக்கத்தில் வேறுயாரும் இல்லை. மகளுக்குப் பிரசவ வேதனை அதிகரித்தது. உதவிக்கு ஒருவரும் இருக்கவில்லை. கோயிலுக்குச் சென்ற தாயார் திரும்பவில்லையே என்ற மன வேதனையும் உடல் வேதனையும் சேர்ந்து அவளைப் பெரிதும் வருத்தத்திற்குள்ளாக்கிற்று.

அப்போது, மூதாட்டி ஒருத்தி அங்கு வந்தாள். அந்த மூதாட்டி முற்றுமுழுதாக அப்பெண்ணின் தாயைப் போலவே இருந்தாள். மகள், தாயே வந்துவிட்டதாக எண்ணி மகிழ்ந்தாள். அவளின் பாதி வேதனை குறைந்துவிட்டது. இறைவனின் கருணையை நினைந்து வணங்கினார்.

அந்த மூதாட்டி, அப் பெண்ணுக்குத் தேவையான சகல உதவிகளையும் செய்தாள். பிரசவம் சுகமாக நடந்தேறியது. அதன் பின்பு தாய்க்கும் குழந்தைக்கும் செய்யவேண்டிய சுத்திகள் யாவற்றையும் செய்தாள். அவர்களை ஹெந்தீரில் குளிக்க வைத்தாள். மருந்துகள் கொடுத்தாள். பத்தியமாக உணவு சமைத்துக் கொடுத்தாள். சடங்குகளையும் நிறைவேற்றி வைத்தாள். மூன்று நாட்களாக அந்த மூதாட்டி அவளுக்குத் துணையாக இருந்தாள்.

மகளுடைய காரியம் எப்படியோ, என்று அம்மையார் வேதனைப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார். காவிரி ஆற்றுப்பெருக்கு மூன்று நாட்களில் குறைந்ததைக் கண்டு வீட்டுக்குப் புறப்பட்டார். மிகுந்த ஆவலோடு வாயிலினுள் நுழைந்தார். அதுவரை மகளுக்குப் பெருந்துணையாக இருந்த மூதாட்டி திடீரென மறைந்து விட்டாள்.

அம்மையார் வீட்டிற்குள் வந்து மகளும் பேரக் குழந்தையும் சுகமாக இருப்பதைக் கண்டு பரித்துப் போனார். அவர்களைக் கட்டித் தழுவிக்கொண்டு "மகளே, உனக்குப் பிரசவ காலத்தில் உதவிபுரிந்தவர் யார்? என்று ஆவலோடு கேட்டார். மகளுக்கு என்ன சொல்வதென்றே தெரியவில்லை. "அம்மா ஏன் இப்படிக்கேட்கின்றீர்கள்? நீங்கள்தானே எல்லாவற்றையும் இரவு பகலாகச் செய்தீர்கள். இப்பொழுது யார் துணை செய்தார் என்று கேட்கின்றீர்கள்." என்று சற்றுப் பதற்றத்துடன் கேட்டாள்.

இவற்றைக் காது குளிர்க் கேட்ட அம்மையார் இது நான் வணங்கும் சிவபெருமானின் திருவருளின் செயல்தான். எம்பெருமான் இந்த ஏழைகள் மீது இத்துணை கருணை கொண்டுள்ளாரா? இறைவன் சகல சீவ தயாபரன் அல்லவா! கடவுளை நம்பினோர் கைவிடப்படார் என்பது முழுதும் உண்மை என்று எண்ணி. "மகளே, அந்தப் பரம்பொருள் சிவபெருமான் தான் உனக்கு வேண்டிய காலத்தில் தாயாக வந்து துணையாக இருந்தார். அதற்கு நீ எவ்வளவு தவஞ் செய்திருக்க வேண்டும்" என்று கூறினார். சிவபெருமானின் திருவருள் திறத்தைப் பலவாறாகப் புகழ்ந்து போற்றினார்.

அன்றுமுதல் திருச்சிராப்பள்ளிக் குன்றுடையானுக்குத் தாயுமான சுவாமி என்னும் திருநாமம் வழங்கி வருகின்றது. சிவபெருமான் எமக்குத் தந்தை மட்டுமல்ல; தாயும் ஆனவன். எமக்குத் தேவையான சகல உதவிகளையும் செய்து எமக்குத் துணையாக உள்ளான் என்பதையும் நாம் உணர்தல் வேண்டும். பயிற்சி :

1. திருச்சிராப்பள்ளியில் வீற்றிருக்கும் இறைவன் பெயர் யாது?
2. மூதாட்டி செய்த சிவத்தொண்டு யாது?
3. இப்பாடத்தில் இறைவன் பெண்ணுக்குச் செய்த பணிகள் இரண்டு கூறுக.

செயற்பாடு:

நீங்கள் செய்யக்கூடிய சிவத்தொண்டுகளை அட்டவணைப் படுத்துக.

3. ஆலய வழிபாடு

சைவ சமயத்தவர்க்கு ஆலய வழிபாடும் முக்கியமான தொன்றாகும். கடவுளை வழிபடுவதற்குரிய சிறப்பான இடம் ஆலயமாகும். ஆலயத்தை திருக்கோயில் என்றும் அழைப்பர். இறைவனின் திருவருளைப் பெறத் திருக்கோயிலுக்குச் சென்று அவனை மெய்யன்போடு வழிபடுதல் வேண்டும்.

ஆலயம் என்பது ஆன்மா ஒன்றித்து நிற்கும் இடம் எனப் பொருள்படும். "ஆ" என்றால் பசு. லயம் என்றால் ஒன்றித்து நின்றல். பசு என்பது உயிரைக் குறிப்பதாகும். எனவே, உயிர் இறைவனுடன் பக்தியினால் ஒன்றித்து நிற்கும் இடம் ஆலயம் எனப்படுகின்றது.

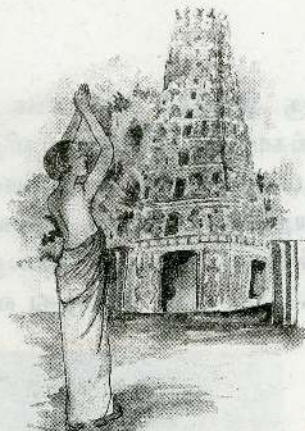
தினமும் ஆலயம் சென்று வழிபடுதல் உத்தமமாகும். வெள்ளிக்கிழமை, விரதநாட்கள், விழாக்காலங்கள் ஆகிய விசேட தினங்களிலாவது சென்று வழிபடலாம். ஆலயங்களின் பக்கத்தால் செல்லும் போதும் இறைவனை மனத்தினால் தியானித்து வணங்குதல் சைவமரபாகும்.

ஆசௌசம் முதலிய குற்றங்கள் உள்ளவர்கள் நீங்கும் காலம்வரை ஆலயம் செல்லல் ஆகாது. நீராடி தோய்த்து உலர்ந்த ஆடைகளை அணிந்து, விபூதி தரித்து தூய்மையுடன் ஆலயத்துக்குச் செல்லல் வேண்டும். அங்கு தேங்காய், வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், கற்பூரம், பூக்கள் முதலிய பூசைப் பொருட்களைப் புனிதமாக எடுத்துச் செல்லல் நன்று.

பூசை பொருட்களை ஒரு தட்டில் அல்லது பாத்திரத்தில் வைத்து அரைக்கு மேலாக கைகளில் ஏந்திக் கொண்டு இறை சிந்தனையுடன் ஆலயத்திற்குச் செல்வதே உத்தமமான முறையாகும்.

பால், பழத்துடன் கோயிலுக்குப்
புனிதமாகச் செல்லுதல்

கோபுரத்தை வணங்குதல்

ஆலயம் செல்வோர். ஆலயத்தை அண்மித்ததும், அங்குள்ள
நீர்நிலைகளில் வாய், கை, காலைகள் என்பவற்றை அலம்பிச் சுத்தம்
செய்து கொள்ளுதல் வேண்டும். அதன்பின் கோபுரத்தை வணங்கி,
சிவநாமங்களை உச்சரித்துக் கொண்டு உள்ளே செல்லுதல்
வேண்டும். இரண்டு கைகளையும் கூப்பியபடி உட்சென்று,
பலிபீடத்துக்கு இப்பால் வீழ்ந்து வணங்குதல் முறையாகும்.

அட்டாங்க
நமஸ்காரம்
செய்தல்.

அங்கு ஆண்கள் அட்டாங்க நமஸ்காரமும், பெண்கள் பஞ்சாங்க நமஸ்காரமும் செய்தலே விதியாகும். திரியாங்க நமஸ்காரம் இருபாலாருக்கும் பொதுவானதாகும். அவ்வாறு நமஸ்காரம் செய்யும்போது, கிழக்கு அல்லது மேற்கு நோக்கிய சன்னிதியிலே வடக்கேயும், வடக்கு அல்லது தெற்கு நோக்கிய சன்னிதியிலே கிழக்கேயும் தலை வைத்து வணங்குதல் வேண்டும்.

அதன்பின் எழுந்து திருநந்தி தேவரை வணங்கி அவரிடம் அனுமதி பெற்று அதன் பின்னர் சிவலிங்கப் பெருமானின் சன்னிதியை அடைந்து பக்தி சிரத்தையோடு வழிபாடு செய்து, சிவபெருமானையும் உமாதேவியாரையும் வணங்கி விபூதி வாங்கித் தரித்துக் கொள்ள வேண்டும். நடராஜப் பெருமான், தட்சிணாமூர்த்தி, சோமாஸ்கந்தர், சுப்பிரமணியர், வைரவர் முதலிய மூர்த்திகளையும் தரிசனம் செய்தல் வேண்டும். மேலும், சமயாசாரியர் நால்வரையும் வணங்குதல் வேண்டும்.

இறுதியில், சண்டேசுரர் சன்னிதியை அடைந்து கும்பிட்டு மூன்றுமுறை கைகொட்டி, சிவதரிசன பலனைத் தரும்படி பிரார்த்தித்தல் வேண்டும். அதன்பின் நந்திதேவரை அடைந்து வணங்கி, துதித்தல் வேண்டும். பலிபீடத்துக்கு இப்பால் வந்து மும்முறை நமஸ்கரித்து எழுந்து வடக்கு நோக்கி இருந்து சிவபெருமானைத் தியானித்து பஞ்சாட்சர செபஞ் செய்தல் வேண்டும்.

கவாமி சன்னிதிகளில் அவ்வவ் மூர்த்திகளை வணங்கும்போது சிரசிலும் இருதயத்திலும் அஞ்சலி செய்தல். இறைவன் நாமங்களை உச்சரித்தல், மனத்தினால் தியானித்தல், அருச்சனை செய்வித்தல். தோத்திரங்களைப் பாடல் முதலியனவற்றைச் செய்தல் வேண்டும். அவையாவும் பிறருக்கு இடையூறின்றிச் செய்தல் அவசியம். தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, பெரியபுராணம் என்னும் அருட்பாக்களை ஒழுங்கின் பிரகாரம் ஒதுதல் முறையாகும்.

திருக்கோவில் தொண்டுகள் புரிதல் புண்ணியச் செயல்களாகும். கூட்டுதல், மெழுகுதல், வீதிகளைத் தூப்புரவு செய்தல், திருவிளக்குகள், மணி, பாத்திரங்கள் முதலியவற்றை விளக்குதல், தூபமிடுதல், வாகனம் காவதல், விளக்கேற்றுதல், சாமரை வீசுதல், தீவர்த்தி பிடித்தல், குடை, ஆலவட்டம், கொடி என்பவற்றைப் பிடித்தல், நந்தவனம் வைத்துப் பராமரித்தல், பூக்கொய்தல் மாலைகட்டுதல், திருப்பணிகளுக்கு உதவுதல் முதலியன சிறந்த ஆலயத் தொண்டுகள் ஆகும். இவை யாவும் சிவபுண்ணியங்களாகும்.

அருச்சனை செய்வித்தல், அங்கப்பிரதட்சணம் செய்தல், அடியழித்தல், காவடி எடுத்தல், கற்பூரச்சட்டி எடுத்தல், திருவிழாக்களை நடாத்தல், அபிடேகம் செய்வித்தல், நாமசெபம் செய்தல், புராண படனம் பிரசங்கம் செய்தல், அன்னதானம் செய்தல் என்பன நிகழ்த்துதல் முதலியனவும் ஆலயங்களில் செய்யத்தக்கவையாகும்.

மனிதனைத் தூய்மைப்படுத்துவது ஆலயம். பக்தி நெறியில் நின்று தெய்வஅருளை வேண்டுவதற்கு ஆலயச் சூழல் வழிபடுத்தும்.

ஆலயங்களில் தெய்வ அருள் நிறைந்திருப்பதனால் அங்கு வழிபடும் போது மனம். அமைதி பெறும், வாழ்வு வளம் பெறும். ஆன்மா ஈடேற்றம் அடையும்.

பயிற்சி :

1. ஆலயம் என்பதன் பொருள் யாது?
2. கோயிலுக்கு எடுத்துச் செல்லக்கூடிய புசைப் பொருள்கள் ஐந்து எழுதுக.
3. நமஸ்காரம் எத்தனை வகைப்படும்?
4. ஆண், பெண் இருபாலாரும் செய்யக்கூடிய நமஸ்காரம் எது?
5. பெண்கள் மட்டும் செய்யக் கூடிய நமஸ்காரம் எது?

செயற்பாடு :

1. அட்டாங்க, பஞ்சாங்க நமஸ்காரங்களை. வகுப்பறையில் முறைப்படி செய்து காட்டுதலும், மாணவர் செய்தலும். (பத்து நிமிடங்களுக்குரிய செயற்பாடாக வழங்கலாம்.)

4. திருக்கோயிற் பூசை

இறைவனை அடைவதற்கான வழிகளில் அறிவு வழியும் உண்டு. செயல் வழியும் உண்டு. அறிவு வழி எல்லோராலும் சாதிக்கக் கூடியதன்று. எல்லோருக்கும் இறை வழிபாட்டை எளிதாக்குவது கிரியை என்ற செயல் வழியோகும். சாதாரண வழக்கில் இதைப் பூசை என்று சொல்வார்கள். திருக்கோயில்களில் நிகழும் கிரியைகளிற் சிலவற்றையாவது நீங்கள் கண்டிருப்பீர்களல்லவா? அந்தக் கிரியைகள் அபிடேகம், அலங்காரம், நைவேத்தியம், தீபாராதனை, அருச்சனை, வாழ்த்து, தோத்திரம் என்ற ஒழுங்கில் அமையும்.

ஒவ்வொரு கோயிலினுடைய மரபுக்கும் வசதிக்கும் தக்கபடி பூசைகள் நிகழ்வது வழக்கம். பல கோயில்களிற் காலை, மாலை மட்டுமே பூசை நிகழ்கின்றது. சில கோயில்களிற் காலை, நண்பகல், மாலை என மூன்று நேரப் பூசைகள் நடைபெறும். சில கோயில்களில் அதிகாலை, காலை, நண்பகல், மாலை, இரவு, நள்ளிரவு என்ற ஆறு காலங்களிற் பூசைகள் நடை பெறுகின்றன. அவ்விதம் நாள்தோறும் நடைபெறும் பூசைகள் நித்திய பூசைகள் எனப்படும். அவற்றைத் தவிர, கோயில்களில் விசேட பூசைகளும் நடைபெறுவதுண்டு. அவை நைமித்திய பூசைகள் எனப்படும்.

இறைவனை உருவத் திருமேனியில் எழுந்தருளச் செய்து தூபம், தீபம் முதலான உபசாரங்களைச் செய்வதே பூசையாகும். இறைவனின் திருக்கோலத்தில் எல்லோருடைய கண்ணும் மனமும் பதியவும், கைகள் தொழவும், வாய் ஆண்டவன் புகழ் பாடவும், காது அப்புக் கேட்கவும் என நமது புலன்களும் கரணங்களும் ஒன்றுபடும் இடமாக அப்பூசைக் காலம் விளங்குகிறது.

திருக்கோயிலில் நடக்கும் பூசைக்குப் பரார்த்த பூசை என்று பெயர். பிற உயிர்களின் நன்மைக்காகச் செய்யப்படும் பூசை என்பதே அதன் பொருள். கோயிலில் வழிபடுவோர் எல்லோருக்குமாகப் பூசகராகிய ஒருவர் பூசை செய்கின்றார்.

விநாயகருக்குப் பூசை நடந்த பின்பே மூலத்தான மூர்த்திக்கு நிகழும். பின்னர் ஏனைய மூர்த்திகளுக்கும் செய்யப்படும். மூர்த்திகளுக்கு ஆராதனை முடித்ததன் பின் நந்திக்கும் பலிபீடத்துக்கும் பூசை நடக்கும். அதன் பின் சண்டேசுரர் பூசை நிகழும்.

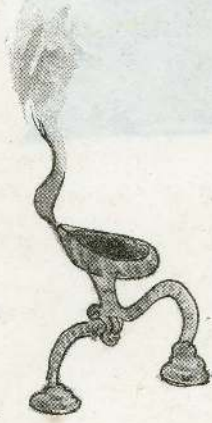
பூசையின் முதல் அங்கம் அபிடேகமாகும். அதற்கு வேண்டியது பரிசுத்தமான நீர். அத்துடன் பால், இளநீர் முதலியனவும் அபிடேகத்துக்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. விசேட பூசைக் காலங்களிற் பஞ்சாமிர்தம், பால், தயிர், நெய், தேன், திருநீறு, குங்குமம், சந்தனம், பன்னீர், கும்ப நீர், கங்கை முதலிய புண்ணிய நதித் தீர்த்தம் என்பனவற்றால் அபிடேகம் செய்வார்கள்.

அபிடேகத்துக்குப் பின் ஆடை அணிகலன்களாலும் பூமாலைகளாலும் ஆண்டவனை அலங்கரிப்பார்கள். அலங்கரித்த பின் தூப தீபம் காட்டி, ஆண்டவனுக்கு நைவேத்தியம் சமர்ப்பிக்கப்படும். தீப ஆராதனை என்பதன் பொருள் தீபத்தால் இறைவனை வழிபடுதல் என்பதாகும். நீங்கள் தீபாராதனையைக் காணத் தவறுவதில்லை அல்லவா? அச்சமயந்தான் இறைவனது திருக்கோலத்தை நன்கு தரிசிப்பீர்கள். தீபங்கள் மூன்று முறை ஒங்கார வடிவிற காட்டப்படுகின்றன. முதலிற் காட்டுவது உலக நன்மைக்காகவும், இரண்டாவது முறை காட்டுவது நாட்டு நன்மைக்காகவும், மூன்றாவது முறை காட்டுவது எல்லா உயிர்களினதும் நன்மைக்காகவும் என்று ஆகமங்கள் கூறுகின்றன.

1. தூபம்

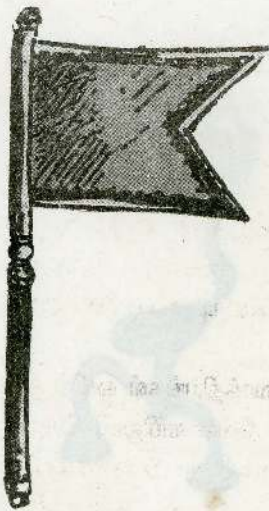
2. ஒற்றைத் தீபம்

3. அடுக்குத் தீபம்

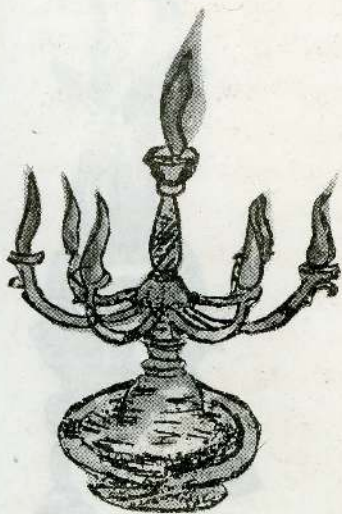
4. நாகதீபம்

5. கொடி

6. ஆலவட்டம்

7. பஞ்சாரத்தி

தீபாராதனையில் இடம்பெறும் தீபங்கள் பல வகையின. அடுக்குத்தீபம், ஒற்றைத்தீபம், சூம்பதீபம், நாகதீபம், இடபதீபம், வில்வதீபம் எனப் பலவித தீபங்கள் காட்டப்படுகின்றன. அவை விசேட தினத்துக்கேற்றபடி எண்ணிக்கையிற் கூடும். இறுதியிற் காட்டப்படுவது கர்ப்பூரம். அதன்பின் திருநீறு சாத்தப்பட்டு கண்ணாடி, குடை, சாமரை, விசிறி, கொடி, ஆலவட்டம், என்ற உபசாரப் பொருள்களைத் தீபங்கள் போலக் காட்டி உபசரிப்பதைக் காணலாம்.

தீபாராதனை நடக்கும்போது மங்கல வாத்தியங்கள் ஒலிக்கும். வசதியுள்ள கோயில்களில் ஒவ்வொரு பூசை வேளையிலும் மேளம் வாசிக்கும் நியதி உண்டு. இவை தவறாமல் நடப்பதற்காகவே பல கோயில்களுக்குத் தருமச் சொத்துக்கள் விடப்பட்டுள்ளன.

தீபாராதனையின் பின் நிகழ்வது அருச்சனை, இறைவனது திருநாமங்களை ஒவ்வொன்றாகக் கூறி மலர் தூவி அருச்சிப்பார்கள். அருச்சனைக்குப் பின் பஞ்சதோத்திரம் பாடுவார்கள். தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, பெரிய புராணம் என்பவற்றைப் பஞ்சதோத்திரம் என்பார்கள். பூசை முடிந்ததும் வழிபட வந்தோருக்குப் புசகர் விபூதி, தீர்த்தம், சந்தனம், குங்குமம் என்பனவற்றைப் பிரசாதமாக வழங்குவார். அப்புனிதப் பிரசாதங்களை வாங்கும்போது வலக்கையை இடக்கை மீது வைத்து இரு கைகளாலும் பெற்றுக் கொள்ளுதல் வேண்டும். இவையே ஆகமவிதிப்படி ஆலயங்களில் நடக்கும் நித்திய பூசை நியதிகளாகும்.

பயிற்சி :

1. நித்திய பூசை என்றால் என்ன?
2. கோயில்களில் நடைபெறும் விசேடபூசை எவ்வாறு அழைக்கப்படும்?
3. ஆறுகாலப் பூசைகளும் எவை?
4. பஞ்சதோத்திரங்களை ஒழுங்கு முறையில் எழுதுக.

5 ஆலயமும் நாமும்

நாம் வாழும் பிரதேசத்தில் எமது வீட்டுக்கு அண்மையில் அமைந்துள்ள சைவ ஆலயத்திற்கு அடிக்கடி சென்று வணங்குகிறோம் அல்லவா? அவ்வாலயத்தின் வரலாறு, மகிமை, அதனை அமைக்க முன்னின்று உழைத்த பெரியார்கள் முதலிய விபரங்களை ஆலயத்தோடு தொடர்புடையவர்களிடம் கேட்டு அறிவது நன்று. அத்தகைய அறிவு நாம் வாழும் பிரதேச ஆலயத்திற்கும் நமக்கும் இடையிலான தொடர்பை உறுதிப்படுத்துவதோடு, ஆலயத் திருத்தொண்டுகளில் மிகுந்த உற்சாகத்தோடு, ஈடுபடுவதற்குப் பெரிதும் உதவும்.

எமது பிரதேசத்திலே ஆகம முறைப்படி அமைக்கப்பட்டு பூசை வழிபாடுகள் நடைபெறும் ஆலயங்கள் உள்ளன, ஆகம முறைப்படி அமைக்கப்பெறாத மடாலயங்களும் உள்ளன. அவற்றை விட கிராமியத் தெய்வங்களைப் பக்திமுறையில் வழிபாடு செய்யும் ஆலயங்களும் உள்ளன, எனவே, நாம் சென்று வணங்கும் ஆலயம் எவ்வகையைச் சேர்ந்தது என்பதை அறிந்திருத்தல் வேண்டும்.

அது ஆலய அமைப்பின் தன்மையை நன்கு விளங்கிக் கொள்வதற்கு உதவும். சிவாலயத்தில் மூலஸ்தானம், கொடித்தம்பம், நந்தி, பலிபீடம் என்பன அமைக்கப்பட்டிருக்கும் முறைகள் பற்றிய அறிவு பயனுடையது. சிவன், அம்பாள், பிள்ளையார், முருகன், விஷ்ணு எனப் பல உருவத் திருமேனிகள் உள்ளன. அவற்றுள் எமது பிரதேச ஆலயத்தில் பிரதிட்டை செய்யப்பட்ட கடவுள் மூர்த்தம் எது என்பதையும் அறிதல் நன்று.

சில ஆலயங்களில் வைரவர், வீரபத்திரர், ஐயனார், பெரிய தம்பிரான், நாகதம்பிரான், அண்ணமார், காளி, கண்டை கி, முத்துமாரி, நாச்சிமார், திரௌபதை முதலிய தெய்வங்களும் வழிபடப்படுகின்றன.

எமது பிரதேச ஆலயத்தில் தினந்தோறும் நடைபெறும் பூசை முறைகள் யாவை? விசேட தினங்களில் நடைபெறும் கிரியைகள் யாவை? என்பன போன்ற விபரங்கள் எமக்குப் பயன்மிகுந்தவையாகும். அவ்வாலயத்தில் வருடந்தோறும் நடைபெறும் கொடியேற்றத் திருவிழா, அலங்கார உற்சவங்கள் முதலிய வைபவங்கள் பற்றிய அறிவு சைவாலய நடைமுறைகள் தொடர்பான தெளிந்த அறிவினை ஏற்படுத்தும்.

பிரதேச ஆலயத் தொடர்பாக வழங்கி வரும் கதைகள், ஐதீகங்கள், அவ்வாலயத் தொடர்பான அற்புதங்கள் என்பனவற்றை அங்கு வாழும் பெரியோரிடமும் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளலாம். அத்துடன் பெருமை மிக்க ஆலயங்களுக்குச் சென்று வழிபாடு செய்தலும், அங்கு எம்மால் செய்யக்கூடிய தொண்டுகளைச் செய்தலும் நன்று. இவற்றினூடாக எமது கடவுள் நம்பிக்கையை வளர்ப்போம்.

பயிற்சி:

1. பிரதேச ஆலயம் தொடர்பாக நாம் கேட்டறியக்கூடிய விடயங்கள் மூன்றினைத் தருக.
2. உமது வீட்டைச் சூழவுள்ள ஆலயங்கள் மூன்றின் பெயரைத் தருக.
3. பின்வரும் கூற்றுகளுக்கு எதிரே உள்ள அடைப்புக்குறிக்குள் ஆம்/ இல்லை என்பவற்றில் பொருத்தமானதை எழுதுக.
 (அ) எமது பிரதேச ஆலயம் மூன்றுக்கு மேற்பட்ட மண்டபங்களைக் கொண்டது. ( )
 (ஆ) எமது பிரதேச ஆலயத்தில் ஒரே ஒரு மண்டபம் உள்ளது. ( )

4. பொருத்தமான செற்களை வைத்து, கீழிட்ட இடங்களை நிரப்புக.

(அ) திருவிழாவின் போது சவாமி வலம் வரும் பாதை..... எனப்படும்.

(ஆ) எங்கள் பிரதேசத்தில் ..... ஆகிய தெய்வங்களை வணங்குகிறோம்.

6. வீட்டில் சைவ சமயம்

நாம் சைவசமய நெறிமுறைகளைக் கற்கிறோம். அவற்றைக் கற்று அறிவைப் பெற்றுவிட்டால் மாத்திரம் போதாது. கற்றபடி வாழ்வில் ஒழுகவும் வேண்டும். அப்போதுதான் நாம் உண்மையான சைவசமயி ஆவோம்.

எமது சமயப் பயிற்சி, சாதனை என்பவற்றைத் தொடங்கி நிகழ்த்துவதற்கு உரிய முதல் இடம் எமது வீடு ஆகும். ஆதலால் வீட்டில் ஒவ்வொருவரும் சமயவாழ்வு வாழவேண்டும். அங்கு சமயச் சூழலைக் கட்டியெழுப்புவது அவசியம்.

நாள்தோறும் கடவுளை வழிபாடு செய்ய வேண்டியது நம் கடமை. அதனால் வீட்டிலும் கடவுளை வழிபடுவதற்கு சுவாமி அறையொன்றை அல்லது ஒரு சிறிய பகுதியையேனும் வழிபாட்டு இடமாக வைத்துக் கொள்ளலாம்.

சுவாமிப் படங்களையே வீட்டில் வைத்து வழிபடுவது எமது வழக்கமாக உள்ளது. அங்கு பிள்ளையார், முருகன், சிவன், அம்பாள், மகாலட்சுமி, சரஸ்வதி முதலிய தெய்வங்களின் திருஉருவப்படங்களை வைப்பது வழக்கம். அவரவர்க்கு விருப்பமான இஷ்ட தெய்வங்களின் படங்களையும் அங்கு வைத்துக் கொள்ளலாம்.

படங்களை ஒரு நீண்ட பீடத்தின்மீது வைத்துச் சுவரோடு அணைத்து அல்லது தொங்கவிடலாம். பார்ப்பவரின் இடது பக்கத்தில் பிள்ளையார் படமும் அதனை அடுத்து ஏனைய சுவாமிப்படங்களையும் வைத்து வழிபடலாம். படங்கள் வடக்கு நோக்கி இருத்தல் கூடாது.

சுவாமி அறை

சுவாமிப்படத்தின் முன்னால் தேங்காய் எண்ணெய் விளக்கும். திருநீறு, சந்தனம், குங்குமம் என்பவற்றைக் கொண்டுள்ள கிண்ணங்களும் இருப்பது சைவ இல்லத்தில் நாம் காணக்கூடிய சிறப்பான இயல்புகளாகும்.

சுவாமி அறையையும் ஏனைய அறைகளையும் துப்பரவாகவும் புனிதமாகவும் வைத்திருக்க வேண்டும். ஆண்டவனின் அருள் வ்ளங்கும் இடம் அல்லவா? ஆதலால் அங்கு தெய்வீக மணம் கமழும் சூழலை ஏற்படுத்துதல் அவசியம்.

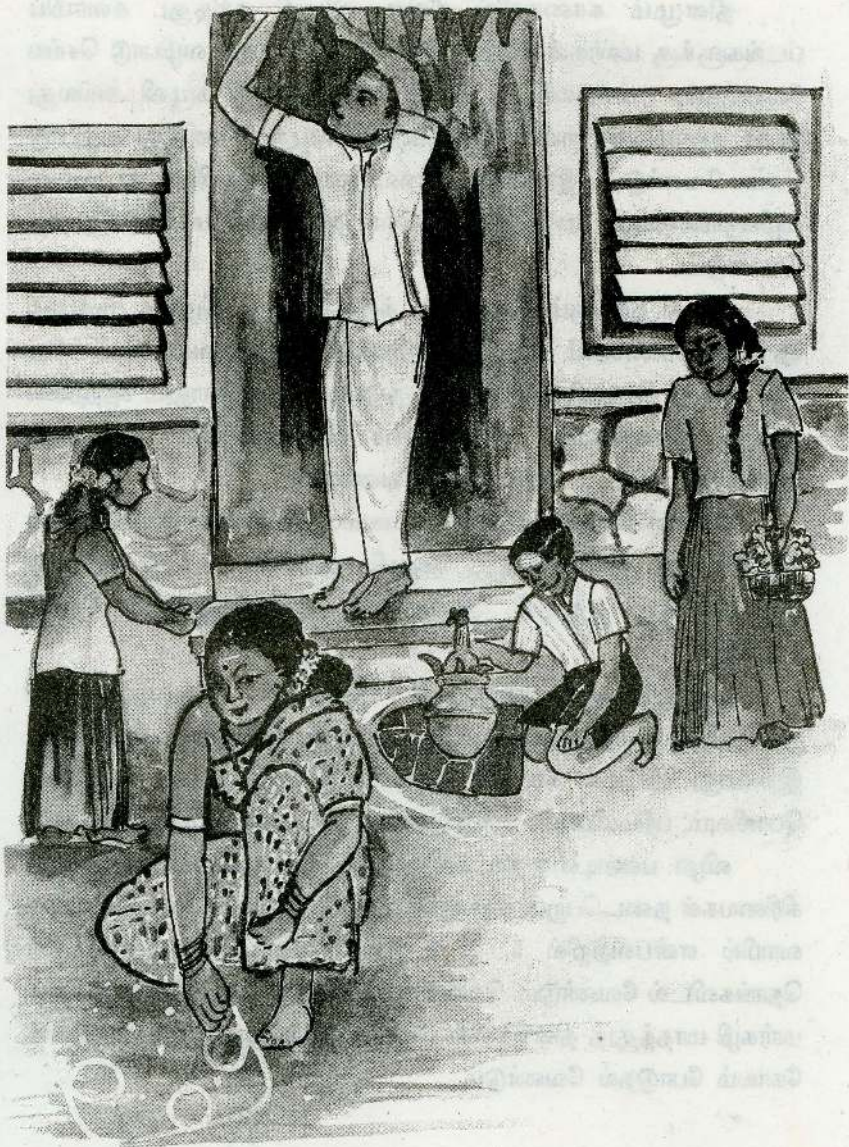
தினமும் காலையில் நீராடி விபூதி தரித்து, சுவாமிப் படங்களுக்கு மலர்கள் சார்த்தி, தோத்திரங்கள் பாடி வழிபாடு செய்ய வேண்டும். மாலையிலும் முகம், கை, கால்கள் கழுவி அல்லது நீராடி சுவாமி அறையில் விளக்கேற்றி, விபூதி அணிந்து வழிபாடு செய்ய வேண்டும். இவ்வாறு காலையிலும் மாலையிலும் கடவுளை வழிபடுவதையும், பிரார்த்தனை செய்வதையும் பழக்கமாக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

விபூதி தரிக்கும் போது வடக்கு அல்லது கிழக்கு முகமாக நோக்கிய வண்ணம் விபூதியை நிலத்திலே சிந்தாவண்ணம் "சிவ சிவ" என்று சொல்லி வலக்கையின் நடுவிரல் மூன்றினாலும் நெற்றியில் தரித்தல் வேண்டும். சமயதீட்சை பெற்றவராயின், காலையும் மாலையும் அனுட்டானம் செய்யவேண்டும்.

வெள்ளிக்கிழமை தோறும் மாலைவேளைகளில் குடும்பத்தவர் அனைவரும் ஒன்றுசேர்ந்து சுவாமி அறையில் கூட்டு வழிபாடு, பஞ்சபுராணம் ஒதுதல், ஆராதனை என்பனவற்றைச் செய்ய வேண்டும்.

பண்டிகைகள், விரதங்கள், விழாக்கள் என்பவற்றிற்குரிய நாட்களிலும் மேற்கூறியவாறு கடவுள் வழிபாடு செய்தல் வேண்டும். இவ்வாறு வீட்டில் கடவுள் வழிபாடு செய்துவந்தால், தெய்வீகப் பொலிவும், பரிமளிப்பும், காரியசித்தியும், வளமான வாழ்வும் ஏற்படும்.

விழா, பண்டிகை நாட்களிலும், வீட்டில் சபகாரியங்கள், சமயக் கிரியைகள் நடைபெறுங் காலங்களிலும் வீட்டுவாயில், சுவாமி அறை வாயில் என்பவற்றில் 5, 7, 9 என்ற வகையில் மாவிலைகள் தொங்கவிடல் வேண்டும். வெள்ளிக்கிழமைகள், பண்டிகை நாட்கள், மார்கழி மாதத்துத் தினங்களில் வீட்டு வாயில் முற்றத்தில் அரிசிமாக்க கோலம் போடுதல் வேண்டும்.

வீட்டில் மங்கள நிகழ்ச்சிகளின் போது பூரணகும்பம் வைக்கும் வழக்கம் உண்டு. தலை வாழையிலையில் நெல் அல்லது பச்சை அரிசி பரப்பி அதன் மீது கும்பம் வைக்கப்படும். அத்துடன் குத்துவிளக்கேற்றி மஞ்சளிலோ, பசுவின்சாணத்திலோ பிள்ளையார் பிடித்து அதில் அறுகம்புல் ஊன்றி வைத்தல் வேண்டும். தலைவாழையிலையின் நுனிப்பாகம் வடக்கு அல்லது கிழக்கு நோக்கி இருத்தல் வேண்டும். கும்பத்தில் வைக்கப்படும். மாவிலைகள் 5, 7, 9 என இருத்தல் வேண்டும். கும்பத்திற்கு சந்தனம், குங்குமம் இட்டு, மலர்கள் குடி, பழம், பாக்கு, வெற்றிலை முதலிய மங்கலப் பொருட்களும் வைக்கப்படும்.

சைவர்களின் இல்லம் தெய்வீகம் செறிந்ததாக விளங்கினால் சர்வமங்களமும் உண்டாகும். நாமும் நமது இல்லத்தில் அவ்வாறான செயற்பாடுகளைச் செய்து நன்மையடைவோம்.

பயிற்சி:

1. நாம் வீட்டில் சுவாமிப்படங்களை எவ்வாறு வைக்க வேண்டும்?
2. சைவ இல்லத்தில் சிறப்பாகக் காணக்கூடிய சமயச்சூழல் பற்றி 3 வாக்கியங்கள் எழுதுக.
3. சுவாமி அறையில் காலை வழிபாட்டினை எவ்வாறு செய்வீர்?

செயற்பாடு:

1. வகுப்பறையில், கும்பம் வைக்கும் முறையினைச் செய்து காட்டல்.

7. பாடசாலையில் சமயம்

மனித வாழ்வில் மாணவப் பருவமென்பது மிகவும் முக்கியமான பருவமாகும். வீட்டிற்கு அடுத்ததாக மாணவரின் வாழ்வின் பெரும் பகுதி பாடசாலையிலேயே செலவாகின்றது. அங்கு சிறந்த சமயச் சூழல் காணப்பட வேண்டும். எனவே, சைவப்பிள்ளைகள் பெரும்பான்மையாகக் கற்கும் பாடசாலை வளவுக்குள் சைவாலயம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறான வசதியற்ற இடத்தில் அதற்கென ஒரு வழிபாட்டிடம் ஒழுங்குசெய்யப்பட்டிருக்கும். வீட்டிலே நமது கடமைகளைச் செய்வதற்கு முன்னதாக கடவுள் வழிபாட்டை மேற்கொள்கிறோம். அவ்வாறே, அன்றாட பாடசாலைக் கருமங்களைத் தொடங்கும் முன்பும் இறை வழிபாடு முக்கியமாக இடம்பெற வேண்டும். அதற்காகவே ஆலயங்கள் மற்றும் வழிபாட்டிடங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

மாணவர்கள் நாள்தோறும் நீராடிச் சத்தமான உடையணிந்து விபுதி புசி உரிய நேரத்துக்குப் பாடசாலைக்குச் செல்லுதல் வேண்டும். பாடசாலையின் சுற்றாடலைச் சத்தப்படுத்தி அழகாக வைத்திருத்தில் நன்று. தூய்மை தெய்வீகத்தைத் தரும். பாடசாலையில் மலர், காய்கனிகள் தரக்கூடிய மரம், செடி, கொடிகளை உண்டாக்கி பசுமையையும் எழிலையும் ஏற்படுத்த வேண்டும்.

ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் தெய்வங்களினதும் சமயகுரவர்களினதும் திருவுருவப்படங்களை வைத்திருப்பது சிறந்தது. கருத்துச் செறிந்த வாசகங்கள், பெரியார்களின் நற்சிந்தனைகள், நீதிவாக்கியங்கள் அடங்கிய அட்டைகளைத் தொங்கவிடுதல், வாரத்திற்கு ஒருமுறையே இரண்டு முறையோ நற்சிந்தனைகள் கொண்ட பந்திகளை எழுதி மாணவர் வாசிப்பதற்காக அறிக்கைப் பலகையில் இடம்பெறச் செய்தல், வகுப்புக் கரும்பலகையில் நீதிவாக்கியங்களை எழுதிவிடுதல் என்பவை மாணவர் மனதிலே

நல்ல எண்ணங்களையும் சிந்தனைகளையும் வருவிக்கும். வகுப்பறையிலும் பிரார்த்தனை மண்டபத்திலும் உள்ள சுவாமி படங்களுக்கு மலர்கள், மாலைகள் சார்த்தி வழிபடுவதும் நற்பழக்கமாகும்.

காலை வழிபாடு நடைபெறும் போது அதிபர், ஆசிரியர், மாணவர் அனைவரும் கலந்துகொள்ள வேண்டும். வழிபாட்டின் போது தோத்திரப் பாடல்களை முறையாகவும் இசையுடனும் பொருளுணர்ந்தும் மனமுருகி உளத்தாய்மையுடன் பாடுவதால் பயனேற்படும். அவற்றை அனைவரும் சேர்ந்து பாட வேண்டும். அது மாணவர்க்கு ஓர் அரிய சந்தர்ப்பமாகும். அவ்வாறு பாடிப்பழகுவதால் வேறு சந்தர்ப்பங்களில் மாணவர் தோத்திரப் பாடல்களைப் பாடுவதற்கு உதவியாக இருக்கும். திருமுறைகளை ஓதத் தொடங்குமுன்னரும் ஓதிய பின்னரும் "திருச்சிற்றம்பலம்" எனச் சொல்லுதல் வேண்டும்.

சைவசமயிகளுக்கு வாரத்தில் வெள்ளிக்கிழமை முக்கியமான நாளாகும். அத்தினத்தில் விசேட வழிபாடு நடாத்தப்படும். வழிபாடு முடிவடைந்த பின்னர் நற்சிந்தனை, சமயஉரை இடம்பெறச் செய்தல் வேண்டும். அண்மையில் ஆலயங்கள் இருக்குமாயின், அனைவரும் அங்கு சென்று புசை வழிபாட்டில் கலந்து கொள்ளவது நன்று.

பாடசாலை விடுகின்ற நேரத்தில் மாணவர் வகுப்புரீதியில் அமைதியாக எழுந்துநின்று பாதரட்சைகளைக் கழற்றிவிட்டு பயபக்தியுடன் திருமுறையினை ஓத வேண்டும். அதன் பின்னரே வகுப்பை விட்டு வெளியேற வேண்டும். பாடசாலை நடந்து கொண்டிருக்கும்போது அயலிலுள்ள ஆலயத்தின் புசைமணி ஒலிப்பதைக் கேட்டால், அமைதியாக ஒரு நிமிடமேனும் இறைவனை நினைந்து வழிபடல் வேண்டும்.

நவராத்திரி, சிவராத்திரி போன்ற விழாக்கள், குருபு,சை என்பவற்றைக் கொண்டாட ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும். அதிபர், ஆசிரியர், என்போர் பழைய மாணவர், நலன்விரும்பிகள் ஆகியோரது ஒத்துழைப்புடன் அங்கு சிறந்த சமயச் சூழலைக் கட்டியெழுப்பலாம்.

பயிற்சி :

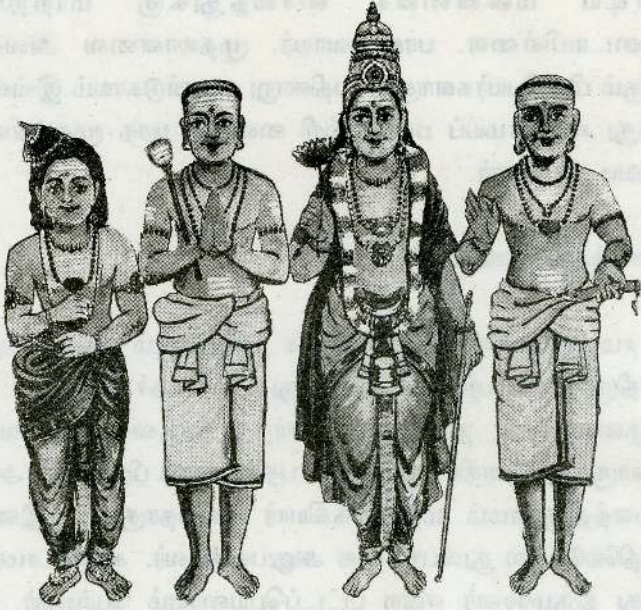
1. பாடசாலையில் கொண்டாடப்படும் சமய விழாக்களைக் குறிப்பிடுக.
2. திருச்சிற்றம்பலம் கூறப்படும் சந்தர்ப்பங்களைக் குறிப்பிடுக.
3. சைவ நற்சிந்தனை கேட்பதனால் நாம் அடையும் பயன்களைத் தருக.

செயற்பாடு :

1. வழிபாட்டில் திருமுறை ஒதுவதற்கு மாணவர் ஒவ்வொருவருக்கும் சந்தர்ப்பத்தினை வழங்குக.

8. சமயகுரவர் நால்வர்

சைவசமயதிற்குத் தொண்டாற்றிய நால்வரும் சமய குரவர்கள் எனப் போற்றப்படுகின்றனர். திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார். திருநாவுக்கரசு நாயனார். சுந்தரமூர்த்தி நாயனார். மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் ஆகியோரே அந்நால்வரும் ஆவர்.

சமயகுரவர் நால்வர்

சமயகுரவர் நால்வரும் அக்காலத்திலே தமிழ் நாட்டிலுள்ள பல சிவத்தலங்களுக்கும் யாத்திரை மேற்கொண்டு அங்கே கோயில் கொண்டிருக்கிற இறைவன் மீது பதிகம் பாடினர். பல அற்புதங்களையும் நிகழ்த்தினர். அவ்வாறு சைவசமயத்திற்கு அரும் பணியாற்றிய நால்வரதும் வரலாற்றைச் சுருக்கமாகவேனும் அறிந்திருத்தல் வேண்டும்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்

இவர் சோழநாட்டிலேயுள்ள சீர்காழிப்பதியில் வாழ்ந்த சிவபாதவிருதயருக்கும் பகவதி அம்மையாருக்கும் மகனாகப் பிறந்தார். அவர் இறையருளால் மூன்று வயதில் ஞானப் பாலுண்டு தேவாரப் பதிகங்கள் பாடினார். அவரது அற்புதச் செயல்களால் பாண்டிய மன்னனைச் சைவத்துக்கு மாற்றினார். ஆளுடையபிள்ளை, பாலறாவாயர், முதலானவை அவருக்கு வழங்கும் பிற பெயர்களாகும். பதினாறு ஆண்டுகாலம் இவ்வுலகில் வாழ்ந்து சைவசமயப் பணியாற்றி வைகாசி மாத மூலநன்னாளில் இறையடி சேர்ந்தார்.

திருநாவுக்கரசு நாயனார்

சமயகுரவருள் திருநாவுக்கரசு நாயனாரும் ஒருவர் ஆவார். இவர் திருஞானசம்பந்தப் பெருமானது காலத்தைச் சேர்ந்தவர். அவர் திருமுனைப்பாடி நாட்டைச் சேர்ந்த திருவாமூரில் வாழ்ந்த புகழ்நாருக்கும் மாதினியாருக்கும் புதல்வராகப் பிறந்தார். அவரது பிள்ளைத்திருநாமம் மருள்நீக்கியார் என்பதாகும். இளமைக் காலத்திலேயே பல துன்பங்களை அனுபவித்தவர். சமண சமயத்தில் சேர்ந்து தருமசேனர் என்ற பட்டப்பெயரையும் பெற்றவர். அதன் பின்னர் குலை நோயேற்பட்டு தமக்கையாரான திலகவதியார் மூலம் சைவத்தில் சேர்ந்து பதிகம் பாடிப் பணிபுரிந்தார்.

பல்லவமன்னன் மகேந்திரவர்மனைச் சைவத்துக்கு மாறச் செய்த பெருமைக்குரியவர். இவ்வுலகில் எண்பத்தொரு ஆண்டுகள் வாழ்ந்து சைவத்திற்குப் பணியாற்றி சித்திரை மாதச் சதயநாளில் முத்தியடைந்தார். ஆளுடைய அரசு, நாவுக்கரசு, அப்பர் என்பன அவருடைய மறு பெயர்களாகும்.

சந்தரமூர்த்திநாயனார்

தேவார முதலிகளுள் சந்தரமூர்த்தி நாயனாரும் ஒருவர். திருமுனைப்பாடி நாட்டிலே உள்ள திருநாவலூரைச் சேர்ந்த சடையனாருக்கும் இசைஞானியாருக்கும் மகனாகப் பிறந்தார். இவர் கிழப்பிராமணராக வந்த சிவபெருமானால் ஆட்கொள்ளப்பட்டு பதிகங்கள் பாடிப் பணியாற்றியவர். பதினெட்டு ஆண்டுகள் இவ்வுலகில் வாழ்ந்து ஆடிமாதச் சோதி நன்னாளில் இறைவனை அடைந்தார். ஆலாலசந்தரர், வன்றொண்டர், ஆளுடையநம்பி என்பன அவருடைய பிறபெயர்களாகும்.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்

பாண்டி நாட்டிலுள்ள திருவாதவூரைச் சேர்ந்த சம்புபாதாசிரியருக்கும், சிவஞானவதியாருக்கும் மகனாகப் பிறந்தவர் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள். அவர் திருவாதவூரில் பிறந்தமையால் திருவாதவூரர் என்னும் திருநாமத்தைப் பெற்றார். பாண்டிய மன்னனுடைய முதலமைச்சராக இருந்து குதிரை வாங்கச் சென்ற சமயம் இறைவனால் ஆட்கொள்ளப்பட்டவர். திருவாசகம், திருக்கோவையார் என்னும் இரண்டு நூல்களும் அவரால் பாடப்பட்டவை, முப்பத்திரண்டு ஆண்டுகள் இவ்வுலகில் வாழ்ந்தவர். அவர் முத்தியடைந்த தினம் ஆனி மாதத்து மகம் ஆகும்.

பயிற்சி :

1. சமயகுரவர் நால்வரதும் பெயர்களைக் குறிப்பிடுக.
2. திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனாரின் மறு பெயர்களைத் தருக.
3. 'மருள் நீக்கியார்' என அழைக்கப்பட்டவர் யார்?
4. ஆலாலசந்தரர் என்னும் பெயர் எந்த நாயனாரைக் குறிக்கும்?
5. திருவாதவூரின் தாய், தந்தையர் பெயர் யாது?

9. திருஞானசம்பந்தமுர்த்தி நாயனார் தேவாரம்

தேவாரம் என்னுஞ் சொல்லுக்கு இறைவனுக்குரிய மாலை என்பது பொருள். இறைவனுக்குச் சார்த்துவதற்காக நாரினாலே தொடுத்த பு, மாலைபோல, பக்தி என்னும் நாரினால் தொடுத்த இனிய செந்தமிழ்ப் பாமாலையே தேவாரம்.

உமையம்மையார் ஊட்டிய ஞானப்பாலை உண்ட மூன்று வயதுக் குழந்தை "தோடுடைய செவியன்" என்று பாடத் தொடங்கியது. அது ஞானசம்பந்தம் பெற்ற குழந்தை என்பதனால் ஞானசம்பந்தர் எனப்பெயர் பெற்றது. ஞானசம்பந்தரே திருஞானசம்பந்தமுர்த்தி நாயனாராவார். "தோடுடைய செவியன்", என்பது அவர் பாடிய முதலாவது தேவாரம். நம் சைவ சமயத்திலுள்ள தேவாரங்கள் அனைத்திற்கும் ஆதியாகவும் இது அமைகின்றது.

தேவாரம் : 1

சீர்காழி

பண் - நட்பாடை

திருச்சிற்றம்பலம்

தோடுடையசெவி யன்விடை யேறியோர்
தூவெண்மதி சூடிக்
காடுடையசுட லைப்பொடி புசியென்
னுள்ளங் கவர்கள்வன்
ஏடுடையமல ரான்முனை நாட்பணிந்
தேத்த வருள்செய்த
பீடுடையபிர மாபுரமேவிய
பெம்மா னிவனன்றே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொழிப்புரை :

சிவபெருமான் தோடு அணிந்த காதினையுடைவராய் இடப வாகனத்தில் வீற்றிருந்தார். வெண்ணிறமான மூன்றாம் பிறைச் சந்திரனைத் தலையிலே சூடியிருந்தார். சுடுகாட்டுச் சாம்பலை உடலெங்கும் புசியிருந்தார். அவர் என் மனதைக் கவர்ந்துள்ளார். பல இதழ்களையுடைய தாமரைப் பவின் மேல் வீற்றிருப்பவரான பிரமதேவர், முற்காலத்தில் வணங்கி வாழ்த்த அவருக்குத் திருவருள் புரிந்தவர். பெருமை பொருந்திய பிரமபுரம் என்னும் சீர்காழிப் பதியிலே எழுந்தருளியிருக்கின்ற பெருமையுடைய சிவபெருமான் அவரல்லவோ?

பயிற்சி:

1. தேவாரம் என்பதன் பொருள் யாது?
2. 'தோடுடைய செவியன்' என்னும் பதிகம் தொடர்பாகப் பின்வரும் வினாக்களுக்கு விடை தருக.
(அ) இப் பாடல் இடம்பெற்ற தலம் எது?
(ஆ) இப்பாடல் பாடப்பட்ட சந்தர்ப்பம் யாது?
(இ) இப்பதிகத்தைப் பாடுவதற்குரிய பண் எது?
3. இத் தேவாரத்தில் குறிப்பிடப்படும் "உள்ளம் கவர் கள்வன்" யார்? அவர் யாருடைய உள்ளத்தைக் கவர்ந்தார்?

சம்பந்தர் திருவாவடுதுறையிலே சுவாமி தரிசனஞ் செய்து
கொண்டிருந்தார். அக்காலத்தில் அவருடைய தந்தையார் யாகஞ்
செய்வதற்குப் பணம் வேண்டும் என்று சம்பந்தரிடம் கேட்டபோது
அவரிடம் பணம் இருக்கவில்லை. எனவே கோயிலுக்குச் சென்று
இடரினுந் தளரினும் என்று தொடங்கும் இத் தேவாரத் திருப்பதிகம்
பாடினார். அப்பொழுது சிவபெருமானின் திருவருளால் சிவபூதம்
ஒன்று பொற்காசுகள் நிறைந்த உலவாக்கிழி ஒன்றினைப் பலபீடத்தில்
வைத்த பின்னர் சம்பந்தரை நோக்கி, 'இது உமக்கு இறைவன்
நல்கியது' என்ற கூறியது. அப்பொழுது சம்பந்தர் நிலத்தில் வீழ்ந்து
வணங்கி எழுந்து, அக்கிழியை எடுத்துத் தம் தலையில் வைத்து
மீண்டும் வணங்கினார். பின்னர் அவர் தந்தையாரை நோக்கி
சிவபெருமானுக்குச் செய்யும் வேள்விக்கு நீங்களும் சீர்காழியிலுள்ள
பிற பிராமணர்களும் இதனைப் பயன்படுத்தினால், இது எவ்வளவு
எடுத்தாலும் குறையாது' என்று கூறித் தந்தையாரிடம் கொடுத்தார்.
பின்னர் யாகஞ் செய்வதற்காகத் தந்தையார் சீர்காழிக்குச் செல்ல
அவர் அங்கேயே தங்கியிருந்தார். ('உலவாக் கிழி' என்பது ஒரு
பட்டுத்துணியிற் பொற்காசுகள் வைத்துக் கட்டிய முடிப்பு. இது
எடுக்க எடுக்கக் குறையாதிருக்கும்.)

தேவாரம் : 2

கோயில் - திருவாவடுதுறை

பண் - காந்தார பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

இடரினுந் தளரினு மெனதுறுநோய்
தொடரினு முனகழ றொழுதெழுவேன்
கடறனி லமுதொடு கலந்த நஞ்சை
மிடறினி லடக்கிய வேதியனே

இதுவோவெமை யானுமா றீவதொன்றெமக் கில்லையேல்
அதுவோவுனதின் னருளாவடுதுறை யரனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொழிப்புரை :

திருப்பாற் கடலிலே அமுதத்தோடு நஞ்சு கலந்தபொழுது அதனைக் கண்டத்தில் அடக்கிய வேதமுதல்வனே, துன்பம், தளர்ச்சி, முற்பிறப்பு வினைத் தொடர்ச்சி என்றிவ்வாறு எத்தனை இடுக்கண் உண்டானாலும் அடியேன் உம்முடைய திருவடிகளையே தஞ்சம் என்று தொழுவேன்.

திருவாவடுதுறையில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவபெருமானே நான் இவ்வாறு தொழ, நீர் எமக்கு ஒன்றும் சுவதற்கு இல்லை யென்றால் இதுவோ நீர் அடியேனை ஆட்கொள்ளும் முறை? இதுவோ நீர் திருவருள் சுரக்கின்ற முறை? என்று சம்பந்தர் திருவாவடுதுறையில் வீற்றிருக்கின்ற செம்பொற்றியாகேசப் பெருமானைக் குறைகூறிப் பொன் வேண்டி இறைஞ்சுகின்றார்.

பயிற்சி :

1. 'இடரினுந் தளரினும்' என்னும் தேவாரம் எச்சந்தர்ப்பத்தில் பாடப்பட்டது?
2. சிவபெருமானுக்கு 'திருநீலகண்டர்' எனப் பெயர் வரக் காரணம் யாது?
3. இத்தேவாரம் எத்தலத்தின் மீது பாடப்பட்டது?
4. அங்கு வீற்றிக்கும் இறைவனின் பெயரைக் குறிப்பிடுக.

10. திருநாவுக்கரசு நாயனார் தேவாரம்

மருணீக்கியார் சமண சமயத்தைச் சேர்ந்து பல நூல்களைக் கற்றுப் பாண்டித்தியம் பெற்று அச்சமய குருவானார். அப்பொழுது அவருக்கு வயிற்றுக் குடலை வருத்துகின்ற சூலை நோய் உண்டானது. சமணர்கள் அவருக்குச் செய்த வைத்தியம் பலிக்கவில்லை. எனவே, அவர் இரவு நேரத்திலே தம் தமக்கையாரான திலகவதியாரிடம் சென்றார். அவர் திருநீற்றிலே திருவைந்தெழுத்து ஒதிக் கொடுத்தார். அவர் அதனைத் தம் உடல் முழுவதும் பூசினார்.

அடுத்த நாள் காலையிலே திலகவதியார் அவரைத் திருவீரட்டானேச்சரர் கோயிலுக்கு அழைத்துச் சென்றார். அக்கோயிலை வலம் வந்து வணங்கியபொழுது அவர் பாடும் ஆற்றலைப் பெற்றார். அப்பொழுது 'கூற்றாயினவாறு விலக்ககிலீர்' என்று பாடத் தொடங்கித் தம் சூலை நோயை நீங்கவேண்டும் என்று வணங்கினார். அதுவே, அவர் பாடிய முதலாவது தேவாரம். அதனைப் பாடி முடிக்க அவருடைய சூலை நோய் நீங்கியது. அத்துடன் சிவபெருமான் அசரீரியாக அவருக்கு 'நாவுக்கரசு' என்று பெயருங் கொடுத்தார்.

தேவாரம் : 1

திருவதிகை வீரட்டானம்

பண்

திருச்சிற்றம்பலம்

கூற்றா யினவா றுவிலக் ககிலீர்
கொடுமை பலசெய் தனநா னறியேன்
ஏற்றா யடிக்கே யிரவும் பகலும்
பிரியா துவணங் குவனெப் பொழுதும்
தோற்றா தென்வயிற் றினகம் படியே
குடரோ டுதுடக் கிமுடக் கியிட
ஆற்றே னடியே னதிகைக் கெடில
வீரட்டானத் துறையம் மாணே

திருச்சிற்றம்பலம்

பொழிப்புரை :

கெடிலம் என்னும் ஆற்றங்கரையிலே அதிகை என்னும் சிவதலத்திலே எழுந்தருளியிருக்கும் வீரட்டானேச்சரப் பெருமானே! எமன் போல் இருக்கும் தன்மையை விலக்கவில்லை. தீய செயல்கள் பலவற்றை இப்பிறப்பில் செய்திருப்பதை நான் அறியேன். என்னை ஆட்கொண்ட உமது திருவடிகளை எப்பொழுதும் நினைந்து வணங்குவேன். வெளியே தெரியாது எமது வயிற்றின் உள்ளே (குலை நோய்) குடலுடனே கட்டி முறுக்குவதை உம் அடியவனாகிய நான் பொறுக்கமாட்டேன், அதனால் என் நோயைத் தீர்த்து ஆட்கொள்வீராக.

பயிற்சி :

1. திருநாவுக்கரசருக்கு, "திருநாவுக்கரசர்" என்ற பெயர் யாரால் கொடுக்கப்பட்டது?
2. இத்தேவாரம் எச்சந்தர்ப்பத்தில் பாடப்பட்டது?
3. திருநாவுக்கரசு நாயனார் முதன் முதல் பாடிய தேவாரம் எது?

பல்லவ அரசன் சமணக் குருமார்களின் ஆலோசனையைக் கேட்ட பின் அப்பரை அழைப்பித்தான். அவரை நீற்றறையில் இடுவித்தான். நஞ்சுட்டுவித்தான். யானையினால் மிதிப்பித்தான். அந்தத் துன்பங்கள் எல்லாவற்றிலுமிருந்தும் அவர் தப்பிப் பிழைத்தார். அதனால் அரசனுக்கு மிகுந்த கோபம் உண்டானது. எனவே, அவன் அப்பருக்கு இனி என்ன செய்ய வேண்டும் என்று சமணக் குருமார்களைக் கேட்டான் பல்லவ அரசன். அப்பரைக் கல்லோடு கட்டிக் கடலிலே தள்ள வேண்டும் என்று அவர்கள் கூறினார்கள். அரசனும் அவ்வாறே செய்யுமாறு தன் ஏவலாளரைப் பணித்தான். ஏவலாளர்கள் அவ்வாறே செய்தனர். அவ்வேளையில் அப்பர் சொற்றுணை வேதியன் என்று தொடங்கும் இந்த நமச்சிவாயத் திருப்பதிகத்தைப் பாடினார். உடனே கல் தெப்பமாக மாறியது. அவரைக் கட்டிய கயிறும் அறுந்தது. காற்றினாலே தள்ளப்பட்டுத் தெப்பம் திருப்பாதிரிப்புலியரை அடைந்தது. அங்கு சிவனடியார்கள் அவரை எதிர்கொண்டு வரவேற்றனர். அவர்களுடன் அப்பர் அங்குள்ள கோயிலை அடைந்தார். சிவபெருமானுக்கு நன்றி வணக்கஞ் செலுத்தி, திருப்பதிகம் பாடினார்.

தேவாரம்: 2

பண் -காந்தார பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்
பொற்றுணைத் திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழக்
கற்றுணைப் பட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும்
நற்றுணை யாவது நமச்சி வாயவே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொழிப்பரை:

புகழும் அளவுக்கேற்ற அந்தணனும், சோதிவடிவுடைய
மேலானவனு மாகிய சிவபெருமானுடைய பொன் போன்ற அழகிய
இரு திருப்பாதங்களைச் சேரக் கைகுவித்து வணங்கினால், கல்லூடன்
கட்டிக் கடலிலே போக விட்டாலும் நல்ல துணையாக உதவி
செய்வது நமசிவாய என்னும் திருவைந்தெழுத்துக்களே ஆகும்.
(நமச்சிவாய என்னும் திருவைந்தெழுத்துக்களை ஒதுவதினால்
எல்லா நன்மைகளையும் பெறலாம் என்பது.)

பயிற்சி :

1. ஒருவருக்கு அபாயம் வரும்போது நற்றுணையாக அமையும்
திருமந்திரம் எது?
2. இத்தேவாரத்தைப் பாடிய சந்தர்ப்பத்தைக் குறிப்பிடுக.
3. இத்தேவாரத்தைப் பாடுவதற்குரிய பண் எது?
4. பல்லவ அரசன், நாவுக்கரசருக்கு ஏற்படுத்திய துன்பங்கள்
மூன்று தருக.

11. சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் தேவாரம்

சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரைச் சுருக்கமாகச் சுந்தரர் என்று அழைப்பர். நம்பியாருரர் என்னும் பெயரை பெற்றோர் அவருக்கு இட்டனர். அந்நாட்டு அரசனின் சுவிகார புத்திரனாக வளர்ந்து வந்தார். திருமணப் பருவத்தை எய்தியபொழுது அவருக்குப் புத்தூர்ச் சடங்கவி சிவாசாரியாரின் மகளை மணஞ்செய்து கொடுக்க ஒழுங்குகள் நடைபெற்றன. திருமண நாளன்று சிவபெருமான் கிழப் பிராமண வடிவில் வந்து இத்திருமணத்தைத் தடுத்தார். அப்பொழுது நம்பியாருரர் அப்பிராமணரைப் பித்தன் என்று ஏசினார். எனினும் கிழப் பிராமணர் வழக்குத் தொடுத்து நம்பியாருரைத் தம் அடிமை என்று நிரூபித்தார். அதன் பின்னர் திருவெண்ணைய் நல்லூர்க் கோயிலுக்கு இருவரும் சென்றபொழுது, கிழப் பிராமணர் மறைந்து நம்பியாருருக்குச் சிவபெருமான் ஆகாயத்திற் காட்சி கொடுத்தார். அப்பொழுது சிவபெருமான் தம்மைப் பாடுமாறு நம்பியாருரைப் பணித்தார். எவ்வாறு பாடுவது என்று நம்பியாருரர் கேட்டபொழுது 'பித்தா' என்று பாடு என்றார். நம்பியாருராரும் பாடத் தொடங்கினார். இது அவர் பாடிய முதலாவது தேவாரமாகும்.

தேவாரம்-1

திருவெண்ணைய் நல்லூர்

பண் - இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பித்தாபிறை சூடிபெரு மானேயரு ளாளா

எத்தான்மற வாதேநினைக் கின்றேன்மனத் துன்னை

வைத்தாய்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணைய் நல்லூருட்டுறையுள்

அத்தாவுனக் காளாயினி யல்லேனை லாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொழிப்புரை :

பித்தனே, மூன்றாம் பிறைச் சந்திரனைத் தலையிலே சூடியவனே. பெண்ணை ஆற்றின் தென் கரையிலுள்ள திருவெண்ணைய் நல்லூரில் திருவருட்டுறை என்னும் கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானே. நீ எப்பொழுதும் என் நெஞ்சினுள் நிறைந்திருக்கின்றாய். எனவே உன்னை எவ்வகையிலும் மறவாமல் நினைக்கின்றேன். எனினும் நான் முற்பிறப்பில் உனக்கு அடிமையாகி, இப்பொழுது உனக்கு அடிமை இல்லை என்று வழக்குப் பேசியது தகுமோ? என்பது இதன் கருத்து.

பித்தன் - பேரருள் உடைவன். பித்தனின் செயல் பிறரால் அறிதற்கு அரியவை. சிவபெருமானின் செயல்களும் அத்தகையன. அவை கேட்டதைச் செய்தல். கேட்டதைச் செய்யாதிருத்தல். கேட்டதிருக்க வேறொன்று செய்தல் என்பன. எனவே அவர் பித்தன் எனப்பட்டார்.

பயிற்சி :

1. சந்திரமூர்த்தி நாயனார் பாடிய முதல் தேவாரம் எது?
2. பித்தா என இறைவனை அழைத்தவர் யார்?
3. பித்தன் என்பதன் பொருள் யாது?

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் சேரமான் பெருமாள் நாயனாரோடு மதுரையிலே தங்கியிருந்தார். அப்பொழுது சோழ, பாண்டிய அரசர்களும் அவர்களுடன் சேர்ந்தனர். அவர்களோடு சுந்தரர் பல கோயில்களுக்குச் சென்று தேவாரத் திருப்பதிகம் பாடினார். பின்னர் சோழ அரசனும் பாண்டிய அரசனும் மதுரைக்குத் திரும்பினர். சுந்தரர், சேரமான் பெருமாள் நாயனாருடன் திருக்குற்றாலம், திருநெல்வேலி முதலிய தலங்களை வணங்கிக் கொண்டு இராமேச்சரத்தை அடைந்தார். அங்கு தங்கியிருந்த காலத்தில், இலங்கையில் மாதோட்டத்தில், கௌரி அம்பாள் சமேதராய் எழுந்தருளியிருக்கின்ற திருக்கேதீச்சரநாதர் மீது சுந்தரர் தேவாரத் திருப்பதிகம் பாடினார். அத்திருப்பதிகத்தில் ஐந்தாவது பாடலாக 'அங்கத்துறு' என்னும் இத்தேவாரம் இடம்பெறுகின்றது.

தேவாரம்-2

திருக்கேதீச்சரம்

பண் - நட்பாடை

திருச்சிற்றம்பலம்

அங்கத்துறு நோய்கள்ளடி யார்மேலொழித் தருளி
வங்கம்மலி கின்றகடல் மாதோட்டநன் னகரில்
பங்கஞ்செய்த மடவாளொடு பாலாவினின் கரைமேல்
தெங்கம்பொழில் சூழ்ந்ததிருக் கேதீச்சரத் தானே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொழிப்புரை :

வியாபாரஞ் செய்ய வந்த மரக்கலங்கள் நிறைந்த கடற்கரையில் அமைந்துள்ள மாதோட்டம் என்னும் நல்ல நகரில், பாலாவித் தீர்த்தக் கரையிலே திருக்கேதீச்சரக் கோயில் இருக்கின்றது. அதனைச் சூழ்ந்து தென்னஞ் சோலைகள் உள்ளன. தம் உடம்பில் இடப் பக்கத்தைத் தமதாகப் பெற்றுக்கொண்டவரான கௌரி அம்பாளுடன் திருக்கேதீச்சரநாதர் அக்கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கின்றார். அவர் தம் அடியார்களின் அகத்தும் புறத்தும் உள்ள நோய்களைத் தீர்த்து அருள்புரிகின்றார்.

(அங்கம் - உடம்பு, வங்கம் - மரக்கலம்)

பயிற்சி :

1. அங்கத்துறு நோய்களடியார் என்னும் தேவாரம் எத்தலத்தில் உள்ள இறைவன் மீது பாடப்பட்டது?
2. திருக்கேதீச்சரத் திருப்பதிகம் யாரால் எங்கிருந்து பாடப்பட்டது?
3. திருக்கேதீச்சரத்தில் எழுந்தருளி உள்ள இறைவன் பெயர் என்ன? இறைவியின் பெயர் என்ன?

12. மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் - திருவாசகம்

மாணிக்கவாசக சுவாமிகளைச் சுருக்கமாக மணிவாசகர் என்றும் அழைப்பர். அவர் திருப்பெருந்துறையிலே குருந்த மர நிழலில் வீற்றிருந்த ஞானகுரு ஒருவரைச் சந்தித்தார். அவரிடம் சிவஞானம் பற்றிய அறிவைப் பெற்றார். பின்னர் அவர் மாரி மழை போல அருட்பாடல்களைப் பொழியத் தொடங்கினார். அப்பாடல்கள் பொருள் பொதிந்த மணி மணியான சொற்களாற் கோக்கப்பட்டு இருந்தன. எனவே, அருட்குரவர் அவருக்கு 'மாணிக்கவாசகர்' எனப் பட்டப்பெயர் சூட்டினார்.

பாண்டியமன்னனின் கட்டளையை நிறைவேற்றாத குற்றத்திற்காக அவர் அரசனின் தண்டனைகளைப் பெற்றார். அப்பொழுது சிவபெருமான் பல அற்புதங்களைச் செய்து அவரைக் காப்பாற்றினார். அவர் சிதம்பரத்துக்குச் சென்று திருவாசகமும் திருக்கோவையாரும் பாடினார்.

திருவாசகம் என்பது தெய்வத் தன்மையுடைய மொழி என்று பொருள்படும். அந்நூலை ஒரு முறை ஒதினால் ஆன்மா சிவத்தன்மை எய்தும். அது வேதத்திலும் உயர்ந்தது. வேதம் மட்கலம் என்றால் திருவாசகம் பொற்கலம் எனத்தக்கது என்று அறிஞர்கள் கூறுவர்.

தில்லையில் அருளிய திருச்சாழல்

திருச்சாழல் என்பது திருவாசகத்தில் ஒரு பகுதியாகும். சாழல் என்பது பெண் பிள்ளைகளின் ஒருவகை விளையாட்டு. ஒரு தோழி தன் மற்றைய தோழியைக் கேள்வி கேட்க, அவள் கேள்விக்கு விடை கூறுவது போல இப்பாடல்கள் அமைகின்றன.

திருவாசகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பூசுவதும் வெண்ணீறு பூண்பதுவும் பொங்கரவம்

பேசுவதும் திருவாயால் மறைபோலுங் காணோட!

பூசுவதும் பேசுவதும் பூண்பதுவுங் கொண்டென்னை

ஈசனவன் எவ்வயிர்க்கும் இயல்பானான் சாழலோ

திருச்சிற்றம்பலம்

பொழிப்புரை:

சிவபெருமான் பூசுவது வெண்ணிறமான திருநீறு. அவருடைய ஆபரணம் சீறுகின்ற பாம்பு. அவர் தம் வாயினாற் சொல்லுவது வேதம். கடவுள் என்பவர் இவ்வாறு வேடம் கொள்வது பொருந்துமா? என்று தோழி ஒருத்தி மற்றவளைக் கேட்கின்றாள். அப்பொழுது அவ்வேடம் பொருந்தும். எவ்வாறெனில் தலைவனாகிய சிவபெருமான் தானே இயற்கையாகவும் அதில் உள்ள உயிர்களாகவும் விளங்குகின்றான். எல்லா உயிர்களுக்கும் அவன் அவ்வவற்றிற்கு ஏற்ற பயன் அளிக்கும் இயல்புடையவன் என்று சாழல் கொட்டி விளையாடுவோம் என மற்றவள் விடை கூறுகின்றாள்.

பொங்கரவம் - பொங்குகின்ற அரவம் - சீறுகின்ற பாம்பு
காணோட - காண் ஏடி - பார் தோழி

பயிற்சி :

1. சாழல் என்பதன் பொருள் யாது?
2. சிவபெருமான் பூசி இருப்பது எது? பூண்டிருப்பது எது?
3. பூசுவதும் வெண்ணீறு என்னும் திருச்சாழல் எத்தலத்தில் பாடப்பட்டது?

13. திருவிசைப்பா

திருவிசைப்பா என்பது இறைவனின் பெருமையைப் பாடுகின்ற தெய்வத்தன்மை பொருந்திய இசைப்பாடல் எனப் பொருள்படும். திருமாளிகைத் தேவர், சேந்தனார், கருவர்த் தேவர் முதலிய ஒன்பதின்மர் பாடிய பாடல்கள் அதில் இடம்பெறுகின்றன. அவை இற்றைக்கு ஏறத்தாழ ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பாடப்பட்டவை. இங்கு தரப்படுகின்ற 'கற்றவர் விழுங்கும்' என்னும் திருவிசைப்பா சேந்தனாரால் பாடப்பட்டது.

திருவீழிமிழலை

பண் - பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கற்றவர் விழுங்குங் கற்பகக் கனியைக்
 கரையிலாக் கருணைமா கடலை
 மற்றவ ரறியா மாணிக்க மலையை
 மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்
 செற்றவர் புரங்கள் செற்றவெஞ் சிவனைத்
 திருவீழி மிழலைவீற் றிருந்த
 கொற்றவன் தன்னைக் கண்டுகண் டுள்ளங்
 குளிரவென் கண்குளிர்ந் தனவே

திருச்சிற்றம்பலம்

பொழிப்புரை :

சிவபெருமான் மெய்ஞ்ஞான நூல்களைக் கற்றவர்கள் விழுங்குகின்ற பேரின்பமாகிய கற்பகக்கனி, கருணை புரிவதில் எல்லையில்லாத கடலை ஒத்தவர். மெய்ஞ்ஞான நூல்களைக் கல்லாதவர்கள் அறிந்துகொள்ள முடியாத மாணிக்க மலை, சிவபெருமானே முழுமுதற் கடவுள் என்று கொள்பவர்களின்

மனத்திலே தூண்டாமணி விளக்குப் போலப் பிரகாசிப்பவர். பகைவர்களாகிய தாரகாக்கன், கமலாக்கன், வித்தியன்மாலி என்னும் அரக்கர்களின் முப்புரங்களையும் எரித்தவர். திருவீழிமிழலையில் வீற்றிருக்கின்ற. வெற்றியால் மேம்பட்ட நம் தலைவனான சிவபெருமானை அகத்தினில் இடையறாது கண்டு என் மனங் குளிர, என் கண்களுங் குளிர்ந்தன.

பயிற்சி :

1. திருவிசைப்பா என்பதன் பொருள் யாது?
2. சுற்றவர் விழுங்கும் என்னும் திருவிசைப்பா யாரால் பாடப்பட்டது?
3. செற்றவர் புரங்கள் செற்றவர் யார்?

சேந்தனார் வரலாறு

சேந்தனார் தமிழ்நாட்டில் உள்ள செப்புறை என்னும் ஊரில் வாழ்ந்தவர். அவர் பரம ஏழை. எனினும், அவர் தமக்குக் கிடைக்கின்ற உணவைத் தாம் காண்கின்ற சிவனடியார் ஒருவருக்குக் கொடுத்தபின் எஞ்சிதைத் தம் குடும்பத்தாரோடு பகிரந்து உண்பார். தமக்கு அரிசி கிடைக்காத வேளைகளிலே தானியக் கூழ் அல்லது களி சமைப்பார்.

அவருடைய சிவபக்தியின் சிறப்பை உலகத்தாருக்குக் காட்டுவதற்காக, ஒருநாள் தில்லை நடராசப் பெருமானே சிவனடியார் வேடந் தாங்கி அவருடைய வீட்டுக்கு வந்தார். அது மழைக்காலம். அவருக்குக் கிடைக்க பணம் மிகக் குறைவு. எனவே, அன்று காய்ச்சிய கூழும் குறைவாகவே இருந்தது. எனினும் அவர் தம்மிடம் வந்த அடியாரை நன்கு உபசரித்து வரவேற்றார். பின்னர் தம் வீட்டிலிருந்த கூழை அவரிடம் கொடுத்தார். சிவனடியார்

அதனைக் குடித்தார். அதன்பின் எஞ்சியதையும் சேந்தனாரின் கந்தைத் துணியில் கட்டிக்கொண்டு போய்விட்டார். சேந்தனார் தமது குடும்பத்தாருடன் அன்று பட்டினியாகவே இருந்தார்.

அக்காலத்தில் சோழ மன்னன் நாள்தோறும் சிவபுசை செய்வது வழக்கம். சிவபுசையை ஏற்றுக்கொண்டதற்கு அறிகுறியாக அவனுக்குச் சிவபெருமானின் சிலம்பொலி கேட்கும். சேந்தனாரிடம் கூழ் குடிக்கப் போன நாள் அவனுக்குச் சிலம்பொலி கேட்கவில்லை. எனவே, தன் சிவபுசையிற் குறை நேர்ந்துவிட்டது என்று அவன் வருந்தினான். மிகுந்த கவலையுடன் நித்திரைக்குச் சென்றான். நடராசப் பெருமான் அரசனுடைய கனவிலே தோன்றி, "அரசனே, நான் சேந்தனுடைய கூழ் குடிக்கப் போனதால் உன் புசைக்கு வர முடியவில்லை" என்று அறிவித்தார். அரசன் அந்த அற்புதத்தை நடராசப் பெருமானின் புசுகர்களாகிய தில்லைவாழ் அந்தணர்களுக்கும் பிறருக்கும் கூறினான்.

14. திருப்பல்லாண்டு

திருப்பல்லாண்டு என்பது 'பல்லாண்டுகள் வாழ்வாயாக' என்று ஆதியும் அந்தமும் இல்லாத இறைவனைச் சிவனடியார்கள் வாழ்த்திப் பாடுகின்ற திருப்பாடல்களாகும். அது பதின்மூன்று பாடல்களைக் கொண்ட பதிகமாக அமைந்துள்ளது. அது தில்லையிலே சேந்தனாராற் பாடப்பட்டது. அப்பாடல்கள் தோன்றிய வரலாறு மிகவும் சுவையானது.

தில்லையிலே முன்னொரு நாளில் மார்கழித் திருவாதிரைத் திருவிழா அன்று சிவபெருமானின் தேர் நிலையை விட்டு அசையவில்லை. அப்பொழுது அடியார்கள் அனைவரும் அவதியுற்றனர். அவ்வேளையிலே, 'சேந்தா, நீ பல்லாண்டு பாடினால் தேர் ஓடும்' என்று ஓர் ஒலி வானிலிருந்து கேட்டது. சேந்தனாரும் மன்னுக தில்லை வளர்க நம் பத்தர்கள்' என்று ஆரம்பித்துத் திருப்பல்லாண்டு பாடினார். அப்பொழுது தேர் நகரத் தொடங்கி உரிய நேரத்தில் வீதி எல்லாம் சுற்றிக்கொண்டு நிலைக்கு வந்தது. அவ்வாறாகத் தில்லை நடராசப் பெருமானின் திருவருட் பெருமையையும் சேந்தனாரின் பக்தியின் உயர்வையும் அரசனும் ஏனைய அடியார்களும் உணர்ந்தனர்.

கோயில்

பண் - பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி யழுதிடப்
பாற்கட லீந்தபிரான்
மாலுக்குச் சக்கர மன்றருள் செய்தவன்
மன்னிய தில்லைதன்னுள்
ஆலிக்கு மந்தணர் வாழ்கின்ற சிற்றம்
பலமே யிடமாகப்
பாலித்து நடட்டம் பயிலவல் லானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே

திருச்சிற்றம்பலம்

பொழிப்புரை :

வியாக்கிரபாத முனிவரின் குழந்தை உபமன்யு. அது பசியினாற் பாலை வேண்டி அழுத்தது. அக்குழந்தைக்குச் சிவபெருமான் பாற்கடலை அழைத்து உண்ணக் கொடுத்தார். அவர் திருமாலுக்குச் சக்கரப் படையைக் கொடுத்தருளினார். வேதங்களை ஓயாது ஒலிக்கின்ற அந்தணர்கள், நிலை பெற்றுள்ள தில்லையில் வாழ்கின்றனர். அத்தகைய தில்லையிலுள்ள சிற்றம்பலம் என்னும் பொற்சபையைத் தமக்கு இடமாகக் கொண்டு அருள்பாலித்து ஆனந்தத் தாண்டவம் ஆட வல்லவன் சிவபெருமான். அவனைப் புகழ்ந்து பல்லாண்டு வாழ்க என்று கூறி நாம் வாழ்த்துவோம்.

பயிற்சி :

1. பாலுக்காக அழுத குழந்தை யார்?
2. திருப்பல்லாண்டு என்பதன் பொருள் யாது?
3. திருப்பல்லாண்டு பாடப்பெற்ற சந்தர்ப்பத்தைக் குறிப்பிடுக.

15. பெரிய புராணம்

சைவத் திருமுறைகளுள் பெரிய புராணமும் ஒன்று. அது பக்தி நெறியில் நின்று, இறைவனுக்கும் இறையடியார்களுக்கும் தொண்டு செய்து முத்தியடைந்த அடியார் வரலாற்றைக் கூறும் நூலாகும். அந்நூலின் ஆசிரியர், அந்நூல் தோன்றிய வரலாறு பற்றி அறிதல் பொருத்தமாக அமையும்.

அநபாய சோழன் எனப்படும் முதலாங் குலோத்துங்க சோழனுக்கு முதல் மந்திரியாய் இருந்தவர் சேக்கிழார் என்பவராவர். ஒருநாள் மந்திரியார் அரசனைப் பார்க்கச் சென்றார். அப்பொழுது அரசன் 'சீவக சிந்தாமணி' என்னும் சமண நூலைப் படித்து இன்புற்றிருந்தான். அது சிவ பக்தி மிக்க சேக்கிழாருக்குக் கவலையை ஏற்படுத்தியது.

சேக்கிழார், அரசனின் மனத்தைச் சைவ சமயத்தில் ஈடுபடச் செய்வதற்காகத் திருத்தொண்டத் தொகையைப் பாடிக் காட்டினார். பின்னர், அதன் கருத்தை அவர் விளக்கினார். அதனைக் கேட்டு அரசன் மகிழ்ந்தான். அதனை ஒரு காப்பியமாக எழுதித் தருமாறு சேக்கிழாரை வேண்டினான்.

சேக்கிழார் சிதம்பரத்தை அடைந்தார். அங்கு சிவபெருமானை வணங்கினார். "எம்பெருமானே, அடியேன் திருத் தொண்டர்களின் வரலாற்றினை ஒரு பெருங் காப்பியமாகப் பாடுவதற்கு அடியேடுத்துத் தந்தருளல் வேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்தார். அப்பொழுது,

உலகெ லாமுணர்ந் தோதற் கரியவன்
என்று விண்ணிலிருந்து அசரீரி கேட்டது. அந்த அடியை முதலாகக் கொண்டு சேக்கிழார் பாடத்தொடங்கினார். அது முற்றுப் பெற்ற பொழுது சோழ அரசனே அதனை அரங்கேற்றி வைத்தான். சேக்கிழாரும் "சேக்கிழார் அடிகள்" என்று போற்றப்பட்டார். அந்நூலுக்கு அவர் இட்ட பெயர் திருத்தொண்டர் புராணம்

என்பதாகும். செயற்கரிய செயல்கள் செய்த நாயன்மார்களின் வரலாற்றினைக் கூறுவதால் அதனைப் 'பெரிய புராணம்' என்று கூறுவது பெருவழக்காயிற்று.

பெரிய புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகுசைவத் துறைவிளங்க
பதபரம் பரைபொலிய புனிதவாய் மலர்ந்தமுத
சீதவள வயற்புகலித் திருஞான சம்பந்தர்
பாதமலர் தலைக்கொண்டு திருத்தொண்டு பரவுவாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொழிப்புரை:

வேதங்கள் கூறும் வணக்க முறை செழித்து வளர வேண்டும். மிகவுயர்ந்த சைவசமய வணக்க முறை பொலிவுற்று மிளிர் வேண்டும். எல்லா உயிர்களும் பெருவாழ்வு பெறவேண்டும். இவை எல்லாம் நடைபெறுவதற்காக ஞானசம்பந்தர் தூய்மையான தம் வாயைத் திறந்து அழுதார். அதனால் ஞானப்பாலுண்டு தேவாரம் பாடினார். குளிர்ச்சியும் செழிப்பும் மிக்க வயல்கள் சூழ்ந்த சீர்காழித் திருப்பதியில் பிறந்த திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரது மலர் போன்ற திருவடிகளை வணங்கி, அவரின் சிவப்பணிகளைப் பரவும் வகையில் போற்றுதல் செய்வோம்.

பயிற்சி :

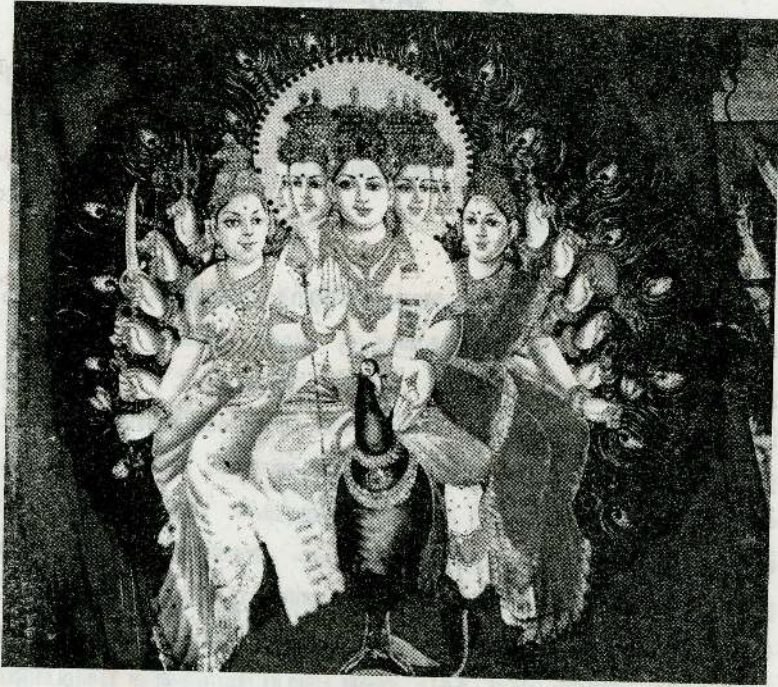
1. பெரிய புராணத்தின் தொடக்கப் பாடல் எது?
2. பெரிய புராணத்திற்குச் சேக்கிழார் இட்ட பெயர் யாது?
3. பெரிய புராணம் யாரால் இயற்றப்பட்டது?

16. திருப்புகழ்

பிற்காலத் தோத்திரப் பாடல்களுள் ஒன்றான திருப்புகழ் முருகப் பெருமானின் புகழ் கூறும் பாடல்களைக் கொண்டது. சந்தச் சிறப்பு வாய்ந்த திருப்புகழ் ஆலயங்களில் பஞ்ச தோத்திரங்களின் பின் பாடப்படுகின்றது.

திருப்புகழைப் பாடிய அருணகிரிநாத சுவாமிகள் இற்றைக்கு ஏறத்தாழ 450 ஆண்டுகளுக்கு முன் தமிழ் நாட்டில் திருவண்ணாமலை என்னும் ஊரில் வாழ்ந்தவர். அவருக்கு இளமையில் நல்ல வழிகாட்ட ஏற்றவர்கள் கிடைக்கவில்லை. எனவே, தாம் விரும்பியவாறு குட்ட வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டதனால் வறுமையும் குட்டநோயும் அவரைப் பீடித்தன. குட்ட நோயினால் மிகுந்த துன்பம் அடைந்து சாக நேரிடும். அதனால் அவர் உயிரை நீக்க முயன்றார். முற்பிறப்புத் தவத்தினால் முருகன் அவருக்குக் காட்சி கொடுத்து, "முத்தைத் தரு" என்று தொடங்கிப் பாடுமாறு பணித்தார். அன்று தொடக்கம் அவர் பாடிய முருகனின் புகழ்பாடும் பாடல்கள் 'திருப்புகழ்' என்று பெயர்பெற்றன.

திருவண்ணாமலை, பழனி, திருச்செந்தூர், திருத்தணிகை, இலங்கையிற் கதிர்காமம் முதலிய தலங்கள் மீது அவர் திருப்புகழ் பாடியுள்ளார். கந்தரலங்காரம், கந்தரநுபதி என்பவை முருகன் மேல் அவர் பாடிய பிறநூல்களாகும். அவர் கதிர்காம முருகன் மீது பாடிய திருப்புகழை இங்கு கற்போம்.

திருப்புகழ்

இறவாமல்	பிறவாமல்
எனையாள்சற்	குருவாகிப்
பிறவாகித்	திரமான
பெருவாழ்வைத்	தருவாயே
குறமாதைப்	புணர்வோனே
குகனேசொற்	குமரேசா
கறையானைக்	கிளையோனே
கதிர்காமப்	பெருமாளே

வேடர் குலத்துக் குறப் பெண்ணாகிய வள்ளிநாயகியாரை
 விரும்பித் திருமணஞ் செய்தவனே. அடியார்களின் மனமாகிய
 குகையில் வாழ்கின்றவனே. சொல்லுக்கு அரசனே. உரல் போன்ற
 கால்களும் யானை போன்ற உருவம் உடைய கணபதிக்குத் தம்பியே.
 சுதிர்காமத் தலத்தில் விரும்பி உறையும் தலைவனே. இறவாமலும்
 மீண்டும் பிறவாமலும் நான் இருக்கும் வகையில் என்னை உன்
 அடிமையாக்குகின்ற நல்ல குருவாக நீ என் முன் வந்தருளல்
 வேண்டும். அவ்வாறு வந்து என் உலக வாழ்வை முடித்து.
 முத்தி என்கின்ற பெருவாழ்வை நீ எனக்குத் தந்தருளல் வேண்டும்.
 (கறை-உரல். திரம்-முத்தி)

பயிற்சி :

1. திருப்புகழைப் பாடியவர் யார்?
2. அருணகிரிநாதர் பாடிய வேறு இரண்டு நூல்களின் பெயர் தருக.
3. "இறவாமல் பிறவாமல்" எனத் தொடங்கும் பாடல் எத்தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் முருகன் புகழைக் கூறுகின்றது?

17. முப்பொருள் - ஓர் அறிமுகம்

எமது சமயம் பதி, பசு, பாசம் என்னும் மூன்று பொருள்களை என்றும் உள்ள பொருள்களெனக் குறிப்பிடுவது உண்டு. அப்பொருள்கள் தொடக்கமோ முடிவோ அற்றவை.

பதி என்பது கடவுள். பசு என்பது உயிர். பாசம் என்பது ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் மூவகை மலங்களைக் குறிக்கும். இவ்வுலகத்தில் உள்ள எல்லாவற்றையும் பதி, பசு, பாசம் என்னும் மூன்று பொருள்களுள் அடக்கலாம்.

உலகம், உயிர்கள் ஆகியவற்றை எல்லாம் கடந்து நிற்பதால் இறைவனைக் கடவுள் என்றழைப்பர்.

ஒருவர் கண்ணிற்கும் தெரியாமல் இருக்கும் காரணத்தால் கடவுள் இல்லையென்று கூறமுடியாது. உடம்பிலே உள்ள உயிரை நாம் எப்போதாவது பார்த்ததுண்டா? பார்க்காத காரணத்தால் நாம் உயிர் இல்லாதவர்கள் என்று கூறலாமா? உடம்புக்குள் உயிர் இருப்பதுபோல் உயிருக்குள் இறைவனும் உறைகின்றான்.

இறைவன், உயிர்கள் தோறும் ஒன்றாகி, உடனாகி, வேறாகி இருக்கின்றான். எவ்வுயிரும் இறைவன் உறைந்திருக்கும் சந்நிதியாகும். ஆதலால் நாம் எல்லா உயிர்களுக்கும் நன்மையைச் செய்ய வேண்டும். உயிர்களுக்குச் செய்யும் நன்மை உண்மையான கடவுள் வழிபாடு ஆகும். உயிர்களுக்கு வருந் துன்பங்களை முடிந்த வரை நீக்கியும், நீங்க உதவியும் அவ்வுயிர்களுக்கு இயலுமான வரையில் நன்மை புரிந்தும் வாழ வேண்டும். அதுவே ஒருவன் ஆறாம் அறிவு பெற்றதன் பயனுமாகும்.

இறைவன் பரிபூரணமானவன். அவன் என்றும் உள்ளவன். எங்கும் நிறைந்தவன், எல்லாம் அறிபவன், எல்லாம் வல்லவன், நிரம்பிய கருணையாளன். அவனுக்குத் தளைகளே இல்லை.

உயிர்கள் எண்ணிறந்தவை, உயிர்கள் யாவும் தெய்வத் தன்மை உடையவை. சாதாரணமாக உயிர்கள் தமது தெய்வத்தன்மையைத் தெரிந்திருப்பதில்லை. தமது தெய்வத்தன்மையை உணர்ந்து, மெய்யறிவு பெற்றுப் பேரின்பப் பெருவாழ்வு எய்திய மெய்யடியார்கள் பலர் இவ்வுலகில் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள்.

அறிவித்தாலும் அறியமாட்டாத பொருள் பாசம். அறிவித்தால் அறிந்தும், அறிவிக்காவிட்டால் அறியாமலும் உள்ள பொருள் பசு (உயிர்). பிறர் அறிவிக்காமல் தானாகவே அறியும் பொருள் பதி. இவ்வாறாக, முற்றறிவுள்ள பொருள், சிற்றறிவுள்ள பொருள். அறிவற்றபொருள் என முப்பொருள்களும் அறிவின் அடிப்படையில் வகுக்கப்பட்டிருப்பது சிறப்பாக நோக்கத்தக்கது.

பயிற்சி:

1. முப்பொருள்களும் எவை?
2. ஆணவம், கன்மம், மாயை என்பன எவ்வாறு அழைக்கப்படும்?
3. பதியின் சிறப்பியல்புகள் 3 கூறுக.

18. சைவ நாற்பாதங்கள்

எமது வாழ்வை நன்னெறிப்படுத்தி ஆன்மீக உணர்வை வளர்ப்பதற்கு நான்கு சாதனங்கள் உள்ளன. அவை சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்பனவாகும். அந்த நான்கு சாதனங்களும் சைவ நாற்பாதங்கள் எனப்படும்.

இறைவனுக்கும் அடியார்களுக்கும் செய்யுந் தொண்டுகள் சரியை என்னும் பாதத்தில் அடங்கும். தினமும் கோயிலுக்குச் செல்லுதல். கோயிற் சூழலைச் சுத்தப்படுத்தல், புல்பூண்டு முதலியவற்றைச் செதுக்குதல். பூமாலை கடடுதல், வாகனங்காவுதல். குடை, கொடி, ஆலவட்டம் என்பன பிடித்தல், விளக்குகளுக்கு நெய் ஊற்றுதல் போன்றன சரியைத் தொண்டாகும். அவ்வாறு தெய்வப் பணிகளைச் செய்வதனால் சுயநலப்பற்றுகுறையும். மனித நேயம், பொதுநலம் பேணும் பண்பு வளரும். நன்மனப்பாங்கு வளர்ச்சியுறும். சரியை நெறி ஆணவத்தின் வலிமையைக் குறைக்கும்.

கிரியை என்பது விதிப்படி செய்யும் பூசையாகும். மலர்கள், தூபம், தீபம், திருமஞ்சனம், திருவமுது என்பன கிரியை நெறியில் இடம்பெறும் அம்சங்களாகும். மந்திர செபத்தாற் புனிதப்படுத்திய இடத்தில் இறைவனை எழுந்தருளச் செய்து, மனம், மொழி, மெய் ஆகிய முக்கரணங்களும் ஒருமித்துப் பூசை செய்தலே இவ்வழிபாடாகும். இறைவனைத் தந்தையாகப் பாவனை செய்து வழிபடும் முறை கிரியையாகும். கிரியை நெறியின் பயன் கடவுளுக்கு அருகிற் செல்லும் பேறு பெறுதல் ஆகும்.

சைவ நாற்பாதங்களில் மூன்றாவது பாதம் யோகம். இறைவனைத் தோழனாகக் கொண்டு பக்தி செய்யும் நெறி யோக மார்க்கம் ஆகும். ஆன்மா இறைவனோடு சேர்தலுக்குத் தேவையான

பயிற்சியை இந்நெறி வழங்குகின்றது. மனத்தை ஐம்பொறிவழி அலையவிடாது இறை தியானத்தில் ஈடுபட்டுக் கடவுளை அடைய யோகநெறி உதவுகிறது.

சரியை, கிரியை, யோகம் ஆகிய மூன்றும் ஞான நிலைக்கு இட்டுச் செல்லும். ஞானநிலை என்பது மெய்யுணர்வு பெறுதல் ஆகும். ஆன்ம ஈடேற்றத்தின் அதிஉன்னத நிலையே ஞானநிலை.

தொண்டு செய்தல் (சரியை), பூசையில் ஈடுபடல் (கிரியை), மனதை ஒருநிலைப்படுத்தித் தியானஞ் செய்தல் (யோகம்), தெளிந்து மெய்யுணர்வு பெறுதல் (ஞானம்), ஆகிய நான்கு படிநிலைகளில் ஈடுபட்டு ஒருவர் ஆன்ம ஈடேற்றம் பெறலாம்.

பயிற்சி:

1. சைவ நாற்பாதங்களும் எவை?
2. சரியை வழிபாட்டில் இடம்பெறும் தொண்டுகளில் எவையேனும் நான்கினைக் குறிப்பிடுக.
3. கிரியை நெறியின் பயன் யாது?
4. யோகம் என்றால் என்ன?
5. ஞானநிலை பற்றி விளக்குக.

19. காரைக்காலம்மையார்

சமயகுரவர் நால்வருக்கும் ஏனைய நாயன்மாருக்கும் காலத்தால் முற்பட்டவர் காரைக்காலம்மையார். சிவபெருமான் மீது பக்தி செலுத்தி தாம் வேண்டியவற்றைப் பெற்றுக்கொண்ட பெருமைக்குரியவர். இறைவனிடம் மாங்கனிகளைப் பெற்று இறைவனைப் பாடி என்றும் பேரின்பத்திலே திளைத்திருந்தவர்.

இந்தியாவின் சோழநாட்டிலே காரைக்கால் என்னும் பட்டினத்தில் தனத்தன் எனும் பெருவணிகன் வாழ்ந்து வந்தான். அவனுக்கு ஒரே ஒரு புதல்வி. அவள் பெயர் புனிதவதியார்.

அம்மையார் தமது பெயருக்கேற்றபடி தூயவாழ்வு வாழ்ந்தார். சிறுமிகளுடன் விளையாடுகின்ற காலத்தும் பின்னர் கல்விகற்கின்ற காலத்தும் சிவன் நாமங்களையே உச்சரித்துக் கொண்டிருந்தார். அவர் மணப்பருவத்தையடைந்த போது நாகபட்டணத்தைச் சேர்ந்த பரமதத்தன் என்பவனுக்குப் பெற்றோர் விவாகஞ் செய்து கொடுத்தனர்.

அவர்களது இல்லறஞ் சிறப்புற அமையவெனத் தனத்தன் தனது வீட்டுக்கருகிலேயே ஓர் அழகிய மாடம் அமைத்துக் கொடுத்திருந்தான். இல்லறத்தைப் புனிதவதியார் ஒழுங்குறப் பேணினார். அதே நேரத்தில் இறைவனையும் இறை அடியார்களையும் போற்றத் தவறவில்லை.

ஒருநாள் பரமதத்தனிடம் வந்தவர்கள் இரண்டு மாம்பழங்களைக் கையுறையாகக் கொடுத்தனர். அவன் அதைத் தன் வீட்டிற்கு அனுப்பினான். அன்று சிவனடியார் ஒருவர் அவன் வீட்டிற்கு மிகுந்த பசியுடன் வந்திருந்தார். அவருடைய பசியை உடன் போக்க புனிதவதியார் விரும்பினார். அப்போது சோறும்ட்டும் ஆக்கப்பட்டிருந்தது. அதனுடன் தமது கணவன் அனுப்பிவைத்த மாங்கனியில் ஒன்ஹையும் படைத்துத் திருவழுது செய்வித்தார். சிவனடியாரும் அதனையுண்டு புனிதவதியாரின் செய்கையினை வாழ்த்திச் சென்றார்.

சிவனடியார் சென்றபின் மதிய உணவிற்கெனப் பரமதத்தன் வந்திருந்தான். கணவனுக்கு உணவைப் படைத்தார் புனிதவதியார். எஞ்சியிருந்த மாங்கனியினையும் கொடுத்தார். அது இனிமையாக இருந்தமையால் மற்றைய கனியினையும் தரும்படி கேட்டான். புனிதவதியார் எடுத்துவருபவர் போல வீட்டினுள்ளே சென்றார். இறைவனுடைய திருவடியினைத் தியானித்தார். என்னே அதிசயம்! அவர் கையிலே மாங்கனியொன்று வந்து சேர்ந்தது. திருவருளை வியந்து மகிழ்ச்சியடைந்தவராய் அக்கனியை விரைந்து சென்று கணவனிடம் கொடுத்தார். பரமதத்தனும் ஆர்வத்துடன் அதனை வாங்கியுண்டபோது அது முன்னையதிலும் பார்க்க மிகுந்த சுவையுடையதாகவிருந்தது. அதனால் ஆச்சரியமடைந்த பரமதத்தன், 'இது நான் முன்னர் கொடுத்தனுப்பிய கனியன்று. எவ்வாறு இது கிடைத்தது' என்று கேட்டான். புனிதவதியார் உண்மையைக் கூறினார். 'அவ்வாறாயின், இறைவன் அருளால் இன்னுமொரு கனியைப் பெற்றுத் தரவேண்டும், என்று கேட்டான்.

மீண்டும் புனிதவதியார் சென்று இறைவனை வேண்டி ஒரு கனியைப் பெற்றுவந்து கணவன் கையிலே கொடுத்தார். உடனே கனி மறைந்தது. பரமதத்தனுக்குப் பயம் மிகுந்தது.

புனிதவதியாரைத் தெய்வீகப் பெண்ணாகக் கருதினான். அவரிடமிருந்து பிரிந்துவாழ விரும்பினான். சில நாள்களின்பின் மரக்கலத்தில் வெளிநாடு சென்று வாணிபஞ் செய்து மீண்டும் பாண்டி நாட்டிலுள்ள ஒரு நகரத்தை அடைந்தான். அங்கேயே ஒரு பெண்ணை மணம் முடித்து அவளிடத்தில் பிறந்த தனது குழந்தைக்கு புனிதவதி என்னும் பெயரை இட்டான்.

புனிதவதியார் பரமதத்தனைப் பிரிந்து வாழ்ந்த காலத்திலும் எம்பெருமான் மீது இறைசிந்தையுடையவராகவே இருந்தார். பரமதத்தனின் செயலைக் கேள்விப்பட்ட புனிதவதியாரின் சுற்றத்தவர்கள் மிகவும் கவலை கொண்டனர். புனிதவதியாரை

ஒரு சிவிகையில் ஏற்றிச் சென்று பரமதத்தன் வாழுமிடத்துக்குச் சமீபமாக இறக்கிவிட்டுச் செய்தியை பரமதத்தனுக்கு அறிவித்தார்கள்.

அச்சமடைந்த பரமதத்தன் தனது இரண்டாவது மனைவியோடும் குழந்தையோடும் முந்திச் சென்றான். தனது குழந்தைக்குப் புனிதவதியெனப் பெயரிட்டதன் காரணத்தைக் கூறினான். பின்னர் புனிதவதியாரின் பாதத்தில் வீழ்ந்து வணங்கினான். அவ்வாறே ஏனையோரையும் வணங்குமாறு கேட்டுக் கொண்டான்.

தனது கணவனின் செய்கையை அவதானித்தார் புனிதவதியார். அக்கணமே இறைவனிடம் தனது மனித உருவத்தை மாற்றி தசையற்ற எலும்புடைய வடிவத்தை வேண்டினார். அவரது வேண்டுகலை இறைவன் நிறைவேற்றினான்.

இறைவன் திருவருளினாலே கிடைத்த ஞானத்தைக் கொண்டு அற்புதத்திருவந்தாதி. திருவிரட்டை மணிமாலை என்னும் பிரபந்தங்களைப் பாடியருளினார். அவர் கையைங்கிரிக்கும் சென்று சிவனையும் உமையம்மையையும் தரிசிக்க விரும்பினார். அம்மலையிலே காலால் நடக்க அஞ்சி, தலையால் நடந்து சென்றார். அப்போது, "இவர் யார்?" என உமையம்மை இறைவனிடம் கேட்டார். அதற்கு இறைவன் "இவள் எம்மைத் துதிக்கின்ற அம்மை காண் உமையே" என்றார். எலும்புருவம் அருகில் வந்ததும் 'அம்மையே' என்று அழைத்தார். புனிதவதியார் "அப்பா!" என்றார். சிவபெருமான் அவனிடம், விரும்புவதைக் கேட்குமாறு கூறினார். அப்போது காரைக்காலம்மையார் இரு கரங்களையும் கூப்பி "சுவாமி! அடியேனுக்கு இறவாத அன்பு வேண்டும். இனிப்பிறவாமை வேண்டும். பிறக்கினும் தேவரீரை ஒருகாலமும் மறவாமை வேண்டும். இன்னும் தேவரீர் திருநடனஞ் செய்யும் பொழுது தேவரீருடைய திருவடியின்கீழே சிவானந்தத்தை உடையேனாகிப் பாடிக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்" என்றார்.

அதற்கு இறைவனும் "நீ தென்திசையிலேயுள்ள திருவாலங்காட்டிலே எனது திருநடனத்தைத் தரித்துப் பாடிக்கொண்டிரு" என்றருளினார்.

அதன்பின்னர். திருவாலங்காட்டுக்குக் காரைக்காலம்மையார் மீண்டும் தலையினாலே நடந்து சென்றார். அங்கே இறைவனது திருநடனத்தைத் தரிசித்து திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகத்தை யும் பாடியருளினார்.

அம்மையார் தமது வாழ்வின் பல்வேறு பருவங்களிலும் இறைவன் மீது இடையறாத அன்பைக் கொண்டிருந்தார். அதனால் இறைவனது திருவடி நீழலிலிருந்து பேரானந்தத்தை அனுபவிக்கும் பேற்றைப் பெற்றார். அவர் காரைக்கால் எனும் ஊரில் அவதரித்தமையாலும் எம்பெருமானாலே "அம்மையே" என்று அழைக்கப்பட்ட காரணத்தினாலும் "காரைக்காலம்மையார்" என்ற பெயரைப் பெற்றார்.

பயிற்சி :

1. காரைக்காலம்மையாரின் பிறந்த இடம் யாது?
2. காரைக்காலம்மையாரிடம் காணப்பட்ட சிறந்த பண்புகள் இரண்டினை எழுதுக.
3. காரைக்காலம்மையார் பாடிய பிரபந்தங்கள் இரண்டினைக் குறிப்பிடுக.

20. குங்குலியக்கலயர்

இந்தியாவிலே திருக்கடவூரிலே சிவபக்தியிற் சிறந்த கலயர் என்பவர் இருந்தார். அவர் அவ்வூர்க் கோயிலில் வீற்றிருக்கின்ற எம்பெருமானுக்குக் குங்குலியத் தூபம் இட்டுவந்தார். அவருடைய இறைபக்தி மிகுதி காரணமாக, தினந்தோறும் குங்குலியம் வாங்கித் தூபமிடும் பணியைத் தவறாது செய்து வந்தார். அதனால் அவர் 'குங்குலியக் கலயர்' என அழைக்கப்பட்டார்.

இறைவனின் சோதனை போல, அவரது வாழ்க்கையில் வறுமை வந்துற்றது. இறைவன் மீது அவருக்கு இருந்த பக்தி காரணமாக குங்குலியத் தூபம் இடும் பணியைத் தொடர்ந்து செய்தார். வறுமை தொடர்ந்தும் வாட்டியது. ஆயினும், அவர் மனந் தளரவில்லை. தம்முடைய சொத்துக்களை விற்றுக் குங்குலியம் வாங்கித் தூபமிடும் பணியினைச் செய்து கொண்டே வந்தார்.

அவருடைய குடும்ப நிலைமையோ பரிதாபத்திற்கு உரியதாயிற்று. குடும்பத்தவரின் பட்டினி நிலைமையைப் பொறுக்கமுடியாத கலயருடைய மனைவியார் பெரிதும் துன்பப்பட்டார். விற்பதற்கு வேறு ஒன்றும் இல்லை. தாம் அணிந்திருந்த தாலியைக் கழற்றிக் கணவனிடங் கொடுத்தார். அதை விற்று நெல் வாங்கி வந்தால் உணவு சமைக்கலாம் எனக் கூறினார்.

குங்குலியக் கலயர் அதைப் பெற்றுக் கொண்டு நெல் வாங்குவதற்காகச் சென்றார். எதிரே பொதியுடன் ஒருவன் வந்தான். "என்ன பொதி அது?" என்று கலயர் கேட்டார். "குங்குலியம்" என்றான் வியாபாரி. அது கேட்ட கலயர் தன்னை மறந்தார். தன் வீட்டு நிலைமையை மறந்தார் கையிலிருந்த தாலியைக் கொடுத்தார். அப்பொதியை வாங்கினார். நேரே ஆலயத்துக்கு எடுத்துச் சென்றார். அங்குள்ள கள்ளுசிய அறையிலே குங்குலியப் பொதியை வைத்தார்.

இறைவனுக்கு தான் செய்யும் தூய பணிக்கு இனி இடையறு ஏற்படாது என நிம்மதி அடைந்தார். இறைபக்தியால் பிணைக்கப்பட்ட அவருக்கு வேறு நினைவுகளுக்கு இடமேது? அவர் இறைவன் சன்னிதியில் சிவத் தியானத்தில் இருந்தார்.

வீட்டுக்கு நெல் வரும் என எல்லோரும் எதிர்பார்த்த வண்ணம் இருந்தனர். களைப்பாற் சோர்ந்தனர். நித்திரையாகினர். கலயரின் மனைவி அப்போது ஒரு கனவு கண்டார். வீடு நிறைய நெல்லும் பொருளும் நிறைந்திருக்கும் காட்சி. உடனே எழுந்தார். என்ன அதிசயம்! அவர் கண்டது கனவு அன்று. ஆண்டவனது அருளால் வீடு முழுவதும் பொருள் குவிந்திருந்தது. இறைவனை வணங்கினார். எல்லோருடைய பசியையும் போக்குவதற்காகச் சமையல் செய்ய ஆரம்பித்தார்.

ஆலயத்தில் அமர்ந்திருந்த கலயருக்கு இறைவனின் காட்சி கிடைத்தது. பசியுடன் இருக்கின்றாய். உன் வீட்டுக்குப் போய் உணவருந்து என்று இறைவனிடமிருந்து ஆணை பிறந்தது. கலயர் வீட்டுக்குச் சென்றார். நடந்த அதிசயத்தைக் கண்டு அது திருவருளின் செயல் என்று தெளிந்தார். பெற்ற செல்வத்தாலே தூபம் இடும் திருப்பணியுடன் சிவனடியார்களுக்கு அமுது செய்விக்கும் திருப்பணியையும் செய்து வந்தார்.

திருக்கடவுரிலிருந்து சில மைல் தொலைவிலே திருப்பனந்தான் என்ற தலம் இருந்தது. அங்குள்ள திருக்கோயிலிற் சிவலிங்கம் சரிந்திருந்தது. சோழ மன்னன் அது கண்டு மனம் வருந்தினான். சிவலிங்கத்தை நிமிர்த்துவதற்கு முயற்சித்தான். அவனது சேனைகள், யானைகள் என்பவற்றைக் கொண்டு இழுத்தும் சிவலிங்கம் நிமிரவில்லை. அச் செய்தியைக் கேட்டார் குங்குலியக் கலயர். 'இந்தப் பணியில் அடியேனும் ஈடுபடுவேன்' என விரும்பி சிவலிங்கத்திலே கட்டப்பட்ட கயிற்றைத் தம்முடைய கழுத்திலே கட்டிக்கொண்டு இழுத்தார். உடனே சிவலிங்கம் நிமிர்ந்தது. அப்படி

நிமிர்ந்தது அவர் புறத்திலே கட்டியிழுத்த அக்கயிற்றினால் அன்று. உள்ளத்திலே கட்டியிழுத்த பக்திக் கயிற்றினாலே தான். சிவலிங்கம் நிமிர்ந்தது கண்டு மன்னரும் ஏனையோரும் மிகுந்த மகிழ்ச்சி அடைந்தனர்.

குங்குலியக்கலய நாயனார் சில நாட்கள் சுவாமி தரிசனஞ் செய்து கொண்டு திருபனந்தாள் என்ற தலத்திலேயே இருந்தார். பின்னர் தம்முரான திருக்கடவருக்குப் போய் வசிக்கும்போது, அவ்வருக்கு வந்த திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனாரையும், திருநாவுக்கரசு நாயனாரையும் எதிர்கொண்டு அழைத்து திருவமுது செய்வித்தார். அவர்களுடைய திருவருளைப் பெற்றார்.

இவ்வாறாக, இறை பணியை வாழ்வின் நோக்காகக் கொண்டு வாழ்ந்த குங்குலியக்கலய நாயனாரின் பக்தி மென்மேலும் பெருகப் பல திருப்பணிகளைச் செய்து கொண்டிருந்து சிவபதம் அடைந்தார்.

பயிற்சி:

1. குங்குலியக்கலய நாயனார் செய்த இறைதொண்டு யாது?
2. குங்குலியக்கலயர் என்ற பெயர்க் காரணத்தை விளக்குக.
3. இறைவன் குங்குலியக்கலயருக்கு எவ்வாறு அருள் புரிந்தார்?

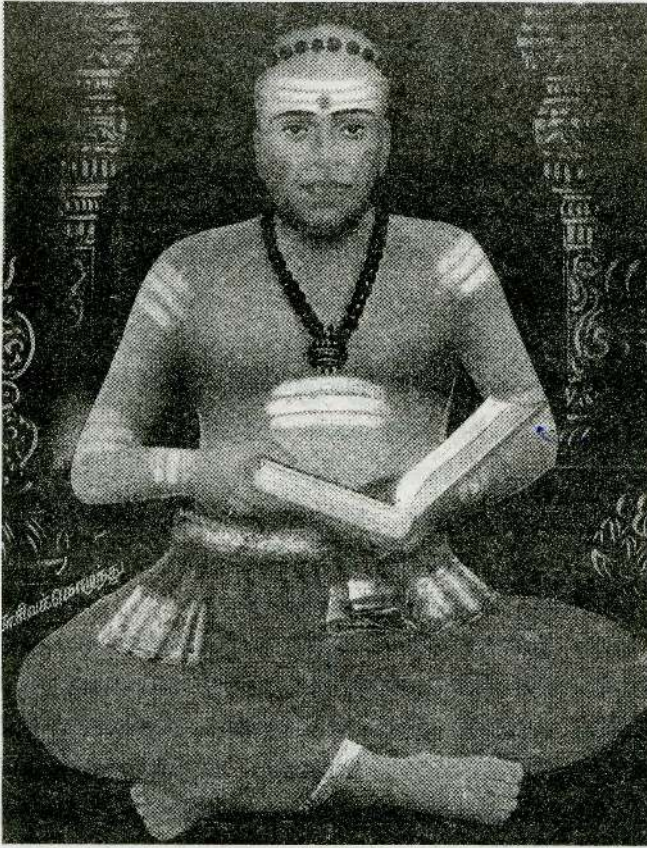
21. ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுகநாவலர்

நாவலர் பெருமான், சைவநெறி தழைத்தோங்கவும் தமிழ்மொழி செழித்து வளரவும் பெரும்பணிகள் ஆற்றியவர் ஆவர். அவர் யாழ்ப்பாணத்து நல்லூரிலே கந்தப்பிள்ளை, சிவகாமியம்மையார் என்போருக்கு மகனாக 1822ஆம் ஆண்டில் பிறந்தார். இலங்கையும் இந்தியாவும் அந்நியர் ஆட்சியின் கீழ் அப்பொழுது இருந்தன. சைவமும் தமிழும் பெரும் ஆபத்துக்களை எதிர்நோக்கிய காலப் பகுதியிலே தோன்றியவர்தாம் ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுகநாவலர். அவருக்குப் பெற்றோர் இட்ட பெயர் ஆறுமுகம். அவரின் கல்விப் புலமையையும் நாவன்மையையும், சைவத்தமிழ்ப் பணிகளையும் பாராட்டித் திருவாவடுதுறை ஆதீனம் அவருக்கு 'நாவலர்' என்ற பட்டத்தை வழங்கியது. சைவம் காத்த நாவலர் பெருமானைச் சைவமக்கள் ஐந்தாம் குரவர் எனப் போற்றுகின்றனர்.

தமது இளமையிலே, நல்லூர் சுப்பிரமணிய உபாத்தியாயர், இருபாலை சேனாதிராய முதலியார், நல்லூர் சரவணமுத்துப் புலவர் என்போரிடம் குருகுல முறைப்படி இலக்கிய இலக்கணங்களையும் சைவசமய சாத்திரங்களையும் பயின்றார். வடமொழியையும் கற்றார். யாழ்ப்பாணம் வெஸ்லியன் மெதடிஸ்த மிஷன் மத்திய கல்லூரியில் ஆங்கிலக் கல்வியைக் கற்றார். அக்கல்லூரியில் சிலகாலம் ஆசிரியராகவும் விளங்கினார்.

நாவலர்பெருமான் தமிழையும் சைவத்தையும் இரு கண்கள் எனக் கொண்டு வாழ்ந்தவர். பிரசங்க வன்மை, வாக்குச் சாமர்த்தியம், நல்லொழுக்கம், சிவபக்தி, சிவனடியார் பக்தி என்பன இளமைக் காலந்தொட்டு அவரிடம் காணப்பட்டன.

சைவசமயத்தை அழியவிடாது பாதுகாக்க நாவலர் எடுத்த முயற்சிகள் பல. புறச்சமயம் புகாது, மக்களைச் சைவசமயத்தில் நிலைத்து நிற்கச் செய்ய அரும்பாடுபட்டார். சைவ சமயத்தவர்

ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர்

ஒரு சிலரிடம் காணப்பட்ட தவறான பழக்கவழக்கங்கள் செயல்கள் என்பவற்றை நீக்க முயன்றார். சைவப் பாடசாலைகளை நிறுவினார். அவர் நிறுவிய முதலாவது பாடசாலை வண்ணார்பண்ணைச் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையாகும். அது 1848ஆம் ஆண்டில் நிறுவப் பெற்றது. தமிழ் நாடு சிதம்பரத்திலும் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை என்னும் பெயரில் பாடசாலை ஒன்றை நிறுவினார்.

அவ் வித்தியாசாலைகளில் போதிப்பதற்குச் சைவசமய நூல்களைப் பிரசுரித்தார். அதற்காகச் சென்னையிலும், யாழ்ப்பாணத்திலும் அச்சுக்கூடங்களை நிறுவினார். சைவ வினாவிடை, பாலபாடம், பெரியபுராணவசனம், கந்தபுராணவசனம், திருவிளையாடற்புராண வசனம் முதலிய பல நூல்களை எழுதி அச்சிட்டு வெளியிட்டார்.

ஏடுகளில் எழுதப்பட்டிருந்த பல பழந்தமிழ் நூல்களைப் பரிசோதித்து அச்சில் பதிப்பித்தவரும். அத்துறையில் ஏனையோருக்கு வழிகாட்டியாக விளங்கியவரும் நாவலர் பெருமானே ஆவர்.

சைவத் தமிழ்ப்பணிகளை இடையூறின்றிச் செய்வதற்குத் தமக்குக் கிடைத்த உத்தியோகத்தையும் தியாகஞ் செய்தவர் நாவலர்பெருமான். தமது வாழ்நாள் முழுவதும் பிரமச்சாரியாகவே வாழ்ந்தவர்.

சிவாலயங்களிலும் மடாலயங்களிலும் சைவசமய உண்மைகளை எடுத்துக் கூறிப் பிரசங்கம் செய்தல், புராணபடனம் செய்தல் என்பவற்றினால் சைவப் பிரசாரம் செய்தவர் நாவலர். அத்துடன் துண்டுப் பிரசுரங்களையும் வெளியிட்டார். சைவத்தின் உண்மையை விளக்கினார். சைவமக்களிடையே புகுந்துள்ள மாசுகளை நீக்கிப் புறச்சமயத்தவரின் தீவிர பிரசாரத்தைத் தடுக்க முற்பட்டார்.

நாவலர் வெள்ளிக்கிழமைகள் தோறும் சைவப்பிரசங்கம் செய்து வந்தார். அதனால் சைவமக்கள் மதம் மாறாது தடுக்கப்பட்டனர். அந்நியர் ஆதிக்கத்தினால் மங்கிவந்த சைவம் மீண்டும் தழைத்தோங்கியது, சைவமக்கள் திருநீறு முதலிய சிவசின்னங்களை அணியவும், தேவாரம், திருவாசகம் முதலிய திருமுறைகளை ஓதவும், அலயங்களில் சைவாகம முறைப்படி பூசை வழிபாடுகள் நடைபெறவும் வழிவகுத்தவர் நாவலர் பெருமானே ஆவர்.

திருக்கேதீஸ்வரம், கீரிமலைச் சிவன் கோயில் என்பனவற்றின் தொன்மைச் சிறப்புக்களை மக்களுக்கு எடுத்துக்கூறினார். அவற்றைப் புனரமைத்து, நித்திய, நைமித்திய பூசைகளுக்கு வழிவகுக்குமாறு சைவமக்களுக்கு விஞ்ஞாபனம் விடுத்தார். அதனால் ஆலயங்கள் மீண்டும் அமைக்கப் பெற்றன.

நாவலர் பெருமான் 1879 ஆம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் மக நட்சத்திரத்தில் இறைபதம் அடைந்தார். நாவலரின் தமிழ்ப்பணி, கல்விப்பணி, சமூகப்பணி யாவும் சைவசமய விருத்தியை அடித்தளமாகக் கொண்டிருந்தன. அவர் வழியில் நாமும் சைவசமயப் பற்றுடையவராய், சைவநெறி நின்று ஒழுகுபவர்களாய் விளங்க வேண்டியது நம் கடமையாகும்.

ஆறுமுகநாவலரின் பெருமைபற்றி சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்.

‘நல்லை நகர் ஆறுமுக நாவலர் பிறந்திலரேல்
 சொல்லு தமிழ் எங்கே சுருதியெங்கே - எல்லவரும்
 ஏத்து புராண ஆகமங்கள் எங்கே பிரசங்கமெங்கே
 ஆத்தனறிவு எங்கே அறை’

-சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை -

பயிற்சி:

1. ஆறுமுகநாவலர் பற்றிய பின்வரும் விபரங்களைத் தருக.

(அ) பிறந்த ஆண்டு.

(ஆ) பெற்றோர் இட்ட பெயர்.

(இ) பிறந்த இடம்

2. நாவலர் இலங்கையில் நிறுவிய சைவப் பாடசாலைகள் யாவை?

3. நாவலர் எழுதி வெளியிட்ட நூல்கள் மூன்றின் பெயர் தருக.

22. மனித நேயம்

“நம் வாழ்வு உயரவேண்டும். நாம் பல துறைகளிலும் முன்னேற வேண்டும்.” என்ற நாம் எண்ணுகின்றோம். ஆனால் அவ்வாறு உயர்வு பெற்றவர் - பெறுகின்றவர் ஒரு சிலரே ஆவர். அதற்குக் காரணம் என்ன? உயர்வு வேண்டும் என எண்ணுகின்றோமே அன்றி அதற்குரிய வழி வகைகளை நன்கு சிந்திப்பதும் இல்லை. சிந்தித்து அதன்படி செயற்பட்டு ஒழுகுவதும் இல்லை.

நாம் உயர்வு பெறவேண்டுமானால் என்ன செய்ய வேண்டும்? பணம், படிப்பு, பதவி என்பவை மட்டும் நமக்கு நிச்சயமாக உயர்வைத் தரமாட்டா. எனவே, அவைகளை உயர்த்தும் முயற்சியுடன் நாம் நின்றுவிடக்கூடாது. வேறு என்ன செய்தால் நாம் உயர்ச்சி பெறலாம்? நமது உள்ளம் உயர்ந்தாலே நாம் உயர்வு பெறமுடியும்.

குளத்தில் நீர் உயர உயரத் தாமரைத் தண்டின் நீளம் உயர்வது போல், எம் உள்ளத்தில் நல்ல சிந்தனைகள் மலர நமது நிலையும் உயர்வடையும். இந்த அருமையான கருத்தைத் திருவள்ளுவர்.

“வெள்ளத் தனைய மலர் நீட்டம் மாந்தர்தம்

உள்ளத் தனைய(து) உயர்வு”

என அழகாகக் கூறியுள்ளார்.

இனி, உள்ளத்தில் எவ்வாறு நல்ல சிந்தனைகள் மலரும் எனச் சிந்தித்தல் வேண்டும். நம்மை நாமே சோதித்துப் பார்க்கும் வழக்கம் ஒவ்வொருவருக்கும் உண்டாக வேண்டும். நம் உள்ளத்தில் என்ன இருக்கிறது? என்ன இருக்க வேண்டும்? எவை அகலவேண்டும்? இவற்றைச் சோதிக்க வேண்டும்.

எம் உள்ளத்தில் அன்பு இருக்கவேண்டும். அன்பு நிறைந்த உள்ளம் படைத்தவனே உண்மையாக உயிர் வாழ்க்கை

உடையவன். அன்பு இல்லாதவன் எலும்பின் மீது தோல் போர்த்த உடம்பு உடையவன்.

அன்பின் வழியது உயிர்நிலை அஃதிலார்க்கு
என்பு தோல் போர்த்த உடம்பு
என்கிறார் திருவள்ளுவர்.

அன்பு என்றால் என்ன? பயன் கருதாமல் ஒரு செயலைச் செய்வதற்கு எம் உள்ளத்தில் நிகழும் விருப்பமே அன்பு எனலாம். பயன்கருதி நாம் செய்யும் செயல்கள் ஆசையின் பாற்படும். பயன் கருதாமல் நாம் செய்யும் செயல்கள் அன்பின் பாற்படும்.

எமது உள்ளத்தில் அக்பினை வளர்ப்பதும் ஆசை இருந்தால் அதைக் குறைப்பதும் நல்லது. ஏனெனில், ஆசை நிறைந்த உள்ளத்தில் நல்ல எண்ணங்கள் விளையமாட்டா. தூய அன்பும் அறமும் உடைய வாழ்க்கையை மேற்கொண்டு அதனைப் பண்பும் பயனும் உடையதாக்குவது அவசியம்.

அன்பிலிருந்து கருணை பெருக வேண்டும். அக்கருணை காலப்போக்கில் அருளாக மாறவேண்டும். அன்புக்கும் அருளுக்கும் வேறுபாடு என்ன? பயன் கருதாமல் தொடர்புடையவர்கள் மீது வைக்கும் விருப்பம் அன்பு ஆகும். பயன் கருதாது எதுவித தொடர்பும் அற்றவர்கள் மீது செலுத்தும் கருணை அருள் ஆகும். உதாரணமாக நண்பன் ஒருவனுக்கு எதுவித பயனும் கருதாமல் செய்யும் உதவி அன்பின் பாற்பட்டதாகும். தெருவில் உணவோ உடையோ இன்றிப் பரிதவிக்கும் யாரோ ஒருவனுக்கு, அவன் கேளாமலே குறிப்பறிந்து, உணவும் உடையும் உதவும் உபகார சிந்தை அருளின் பாற்பட்டதாகும்.

அருளுணர்வு கொண்டு செய்கின்ற செயல் ஒருவனைக் கோடி மடங்கு உயர்த்தி மனிதநேயம் மிகுந்தவன் ஆக்குகிறது. ஓர் ஏழை மீது இரக்க உணர்வு கொண்டு அவனுக்கு உதவுவதைக் காட்டிலும் அந்த ஏழையின் மீது கடவுளைக் கண்டு, அவன்

கடவுள் உறையும் ஆலயம் என்றும் அவனுக்குச் செய்யும் உதவி கடவுளுக்குக் கொடுக்கும் காணிக்கை என்றும் கருதி அவனுக்கு உதவுவது எவ்வளவு மேலானது. எத்துணைப் புனிதமானது?

இரக்க உணர்வின் காரணமாக நாம் உதவும்போது, உதவி பெற்றவன் தாழ்ந்தவன் என்றும் நாம் உயர்ந்தவர்கள் என்ற எண்ணமும் அதன் காரணமாக ஒருவித மமதை உணர்ச்சியும் ஏற்படலாம். ஆனால், அருளுணர்வின் காரணமாக ஏழையைக் காணும்போது, அவனுக்கு நாம் செய்யும் உதவியினால் எமது மனதிலே மமதை உணர்ச்சி தோன்றாது. மாறாக, கடவுளுக்குக் காணிக்கை செலுத்திய ஒரு மனநிறைவு தோன்றும். ஏனையோருக்கு உதவி செய்யவேண்டும் என்னும் ஆர்வம் மேலும் பெருகும். இவ்வாறாக, அருளுணர்வு வளர மனித நேயம் வளர்கிறது.

பயிற்சி:

1. அன்பு என்றால் என்ன?
2. அன்புக்கும் ஆசைக்கும் இடையிலான வேறுபாடு யாது?
3. அன்பு எவ்வாறு அருளாக மாற வேண்டும்?

செயற்பாடு:

1. பாடசாலையில் மனித நேயத்தை வளர்க்க மேற்கொள்ளும் செயற்பாடுகள் நான்கு தருக.

23. பெரியோரைக் கனம்பண்ணல்

அடக்கம், சாந்தம், பொறுமை ஆகிய தெய்வீக இயல்புகள் விருத்தி செய்யப்பட்டால் மனித வாழ்வு போல் மேலானது வேறு எதுவும் இல்லை. அவ்வியல்புகள் ஒருவனது இளமைக் காலத்தில் இருந்தே வளர்க்கப்படுமாயின், அவன் பெற்ற கல்வி, செல்வம், வீரம் முதலியவற்றால் தானும் வாழ்ந்து, பிறரையும் வாழவைப்பான். பணிவுடைமை என்னும் பண்பு இல்லையாயின், ஒருவன் பெற்ற எவ்வகைச் செல்வத்தாலும் யாருக்கும் எதுவித பயனும் இல்லாமற் போய்விடும். பணிவுடைமைப் பண்பு இல்லாத ஒருவன் கர்வம் மிகுந்தவனாய் எவர் சொல்லையும் கேட்கமாட்டான். யாரையும் மதிக்கமாட்டான். அதனால் அவன் யாருக்கும் பயன்பட மாட்டான். அதனாலே தான் வள்ளுவப் பெருந்தகை,

அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும் அடங்காமை

ஆரிருள் உய்த்து விடும்.

என அடக்கத்தின் பெருமையைத் தெய்வீகப் பண்புகளுள் ஒன்றெனக் குறிப்பிட்டார்.

தாய், தந்தை, மாமா, மாமி, பாட்டன், பாட்டி, அண்ணா, அக்கா என எமது குடும்பத்தில் மூத்த உறவினர்கள் பலர் இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் எம்மைப் பற்றியும் எமது வருங்காலம் வளமாக அமையவேண்டும் என்பது பற்றியும் அக்கறை உடையவர்கள், அவர்கள் எம்மை வளர்த்து ஆளாக்குவதற்காக அரும்பாடுபட்டு உழைக்கிறார்கள். அத்தகைய அன்புமிக்க எமது மூத்தோரை மதிப்பதும், அவர்கள் கூறும் வார்த்தைகளைக் கேட்டு அவற்றின்படி ஒழுக்குவதும் எமது தலையாய கடமைகளாகும்.

தாய், தந்தை ஆகிய இருமுது குரவரும் எமது கண்கண்ட தெய்வங்கள். அவ்விரு தெய்வங்களை மதிப்பதும் அவர்களின் ஈடிணையற்ற தியாகங்களுக்குக் கைம்மாறு செய்வதும்

நோய்வாய்ப்பட்டுத் தளர்ச்சியுற்ற காலங்களில் அவர்களை மகிழ்விப்பதும் பிள்ளைகளாகிய நாம் செய்யவேண்டிய இன்றியமையாத கடன்களாகும்.

‘எழுத்தறிவித்தவன் இறைவன் ஆவான்’ என்பர். எமது அறியாமையை நீக்கி அறிவொளியை ஏற்றுகின்ற ஆசிரியர் கனம்பண்ணுவதற்கு உரியவர் ஆவார். இறைவனை அடைவதற்கு வழிகாட்டுபவர் குரு, எனவே, அவர்களுக்குரிய கௌரவத்தை எந்நாளும் வழங்க வேண்டும்.

வீட்டுக்கு யாராவது வந்தால் அவர்களை வரவேற்று உரிய மரியாதையை நாம் செய்யவேண்டும். வந்தவர் பெற்றோரைப் பார்க்க வந்தவராய் இருப்பினும், இன்முகத்துடன் வரவேற்று இன்சொல் பேசி ஆசனத்தில் அமரச் செய்தல் வேண்டும். அவருக்கு எமது பங்களிப்பினைச் செய்தல் அவசியம்.

பெரியோரைப் பணிந்து நடத்தல், அவர்களைக் கனம்பண்ணுதல் என்பன பலவீனத்தின் அறிகுறியாகவும், சுயமாகச் செயற்படுதலுக்குத் தடையாகவும் உள்ளதாகச் சிலரால் தவறுதலாகக் கருதப்படுகிறது. இத்தவறான கருத்துக் காரணமாகக் குடும்பத்திலும் சமூகத்திலும் உள்ள சுமுகநிலை பாதிக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியாக இயங்கும் இயந்திர நிலைக்கு தள்ளப்படுகின்றனர். பணிவு, பொறுமை, சாந்தம் என்பன இல்லாத குடும்பங்களும், சமூகங்களும் அல்லற்பட்டு ஆற்றொணாத் துயரங்கள் பலவற்றில் அழுந்துகின்றன. அதனாலேதான்,

‘பணியுமாம் என்றும் பெருமை சிறுமை

அணியுமாம் தன்னை வியந்து’

எனத் திருவள்ளுவர் பணிந்து நடத்தல் பெருமை மிக்க குணம் என்பதைத் தெளிவாகக் கூறியுள்ளார். எனவே, பெற்றோர், பெரிதோர், மூத்தோர் மற்றும் யாவர் முன்பும் பணிவுடன் நடந்து, அவர்களைக் கனம் பண்ணி வாழவேண்டும்.

பயிற்சி :

1. மனித வாழ்வுக்குப் பெருமைதரும் மூன்று இயல்புகளைக் கூறுக.
2. பெரியோரைக் கனம் பண்ணுவதற்கு அத்தியாவசியமாகத் தேவைப்படும் பண்பு எது?
3. உமது குடும்பத்தில் உள்ள மூத்தோர்கள் யாவர்?
4. இரு முதுகுரவர் யாவர்?
5. "எழுத்தறிவித்தவன் இறைவன் ஆவான்" என்னும் கூற்றில் எழுத்தறிவித்தவன் யார்?
6. "பெரியோரைக் கனம் பண்ணுதல்" எனும் தலைப்பில் ஐந்து வசனங்கள் எழுதுக.

24. சைவ ஒழுக்கம்

வாழ்க்கைக்கு உதவும் நற்பழக்க வழக்கங்கள் சிலவற்றை நோக்குவோம். காலை எழுந்தவுடன் இறைவனை நினைக்க வேண்டியது அவசியம். எழுந்து உடம்பு, இவ்வுலக போகங்கள் இறைவன் தந்தவை. எனவேதான் எம்முன்னோர் காலையில் நித்திரைவிட்டு எழுந்ததும் இறைவனை வணங்குவதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தனர். ஆகையால், நாம் காலையில் எழுந்தவுடன் தவறாமற் செய்யவேண்டிய சைவ மரபு ஒன்று உள்ளது. ஒரு கண நேரமாகிலும் இறைவனைத் தொழுவதே அதுவாகும்.

சமய தீட்சை பெறுதல் சைவ சமயத்தில் முக்கியமானது. சைவக் கிரியைகளை ஒருவன் செய்வதற்கு அவன் சமய தீட்சை பெற்றிருக்க வேண்டும். தீட்சை என்பது ஞானத்தைக் கொடுத்து மலத்தைக் கெடுத்தல் என்னும் பொருளை உடையது. ஏழுவயதிலாயினும், ஒன்பது வயதிலாயினும் ஒருவர் சமய தீட்சை பெற வேண்டும். தீட்சையைத் தகுந்த குருவிடமிருந்தே பெறவேண்டும்.

தினந்தோறும் காலையில் நீராடிய பின் தோய்த்து உலர்ந்த ஆடை அணிய வேண்டும். சமய தீட்சை பெற்றவர்கள் நீராடிய பின்னர் அனுட்டானம் செய்ய வேண்டும். சமய தீட்சை பெறாதோர் விபதியைச் "சிவ சிவ" எனச்சொல்லி நெற்றியில் அணியலாம். அதன் பின்னர் கடவுளை வணங்குதல் வேண்டும்.

காலை, மாலை நேரத்திற் கோவிலுக்குச் சென்று வழிபடுதலும், அங்கு செய்யக்கூடிய தொண்டுகளைச் செய்வதும் இளமைக் காலத்தில் இருந்தே மேற்கொள்ள வேண்டிய நல்ல பழக்கங்கள் ஆகும்.

எமது வாழ்வைக் காக்கும் சில அறங்களையும் இளமையில் இருந்தே மேற்கொள்ளப் பழகாதல் நன்று. பிறர் மீது பொறாமை கொள்ளாதிருத்தல், பிறர் பொருளுக்கு ஆசைப்படாதிருத்தல் என்பன அவற்றுட் சில. அவை எமது மனத்திலே திருப்தியைத் தரும். "போதும் என்ற மனமே பொன் செய்யும் மருந்து" என்பார்கள். அவ்வறங்களைக் கடைப்பிடிப்பதால் எமது வாழ்வு வளம் உடையதாக அமையும்.

எக் காரியத்தைச் செய்யத் தொடங்கும் முன்னும் சிவபெருமானை நினைப்பதும் திருவைந்தெழுத்தை உச்சரித்தலும் சைவப் பழக்கங்கள் ஆகும். அதற்காகத் திருநீறு அணியும் வழக்கம் சைவ மக்கள் வாழ்வில் மேலோங்கியுள்ளது. திருநீறு அணியும் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பமும் சிவ சிந்தனைக்கு எம்மை இட்டுச் செல்லும். எனவே, திருநீற்றை நெற்றியில் அணியும்போது "சிவ சிவ" எனச் சொல்லி இறைவனை நினைப்பது சைவ மரபு ஆகும்.

எமது வாழ்வு புனிதமானதாக அமைவதை உறுதிப்படுத்துவதற்கு எம்முன்னோர் கூறிய அறிவுரைகளின்படி ஒழுகுவதும் அவசியம். பாதகமான விளைவுகளைத் தரும் செயல்களை நாம் செய்யாது விடுதல் வேண்டும். ஏனைய உயிர்களை வருத்தாது எமது வாழ்வை நடத்த நாம் பழக வேண்டும். பிற உயிர்களை வருத்தாமல் இருப்பதற்காக பஞ்சமாபாதகங்கள் என்னும் ஐந்து தீய செயல்களை விலக்க வேண்டும் என எம்முன்னோர் அறிவுறுத்தியுள்ளனர். கொலை, களவு, கள், காமம், பொய் என்பன அப்பஞ்சமாபாதங்களாகும். பிற உயிர்களைக் கொல்லாமலும், பிறரது பொருள்மேல் ஆசைப்படாமலும், ஆசிரியரை இகழ்ச்சி செய்யாமலும் இருக்கப் பழகிக் கொள்ள வேண்டும். இவை நல்ல பழக்கங்கள் ஆகும். நிலையான செல்வமாகிய அன்பைத் தெய்வ வழிபாட்டின் மூலம் எம்மிடத்தே வளர்த்துக் கொள்ளலாம்.

சைவ ஒழுக்கத்திற் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய மிக முக்கியமான பண்பு தன்னலத்தைப் பேணாமல் பிறர்நலத்தைப் பேணுதல் ஆகும். அதனாலேதான் புலால் உண்ணாமை பெரிதும் வலியுறுத்தப்பட்டது.

தன்னுள் பெருக்கற்குத் தான் பிறிதான் உண்பான்
எங்ஙனம் ஆளும் அருள்

என்பது வள்ளுவர் வாசகம். தனது உடம்பைப் பெருக்குவதற்காகப் பிறிதொன்றை வருத்தி அதன் உடம்பை அறுத்து உண்பவனுக்கு அருளே கிடையாது என்பது குறள் கூறும் கருத்து. ஆகையால், சைவ உணவு உட்கொண்டு எங்கள் வாழ்வைப் புனிதப்படுத்துவோம்.

சைவம் போற்றும் உயர்பண்புகளைப் பேணுவோம். மேன்மைகொள் சைவநீதி உலகெலாம் பரவும் வகையில் வாழ்ந்து காட்டுவோம்.

பயிற்சி :

1. காலை எழுந்தவுடன் சைவமக்கள் செய்யவேண்டிய அதிமுக்கிய கடமை யாது?
2. சைவசமயக் கிரியைகள் செய்வதற்குத் தகுதியாய் அமைவது எது?
3. தெய்வ வழிபாட்டின் மூலம் எம்மிடத்தே வளர்க்கக் கூடியது எது?
4. பஞ்சமாபாதகங்களும் எவை?

செயற்பாடு :

விபூதி தரிக்கும் முறையைச் செய்து காட்டுக.

25. சுத்தம் பேணுதல்

சுத்தம் பேணுதல் அவசியம். கோயில், வீடு, பாடசாலை போன்ற வற்றையும், உளம், உடல், உடை என்பவற்றையும் சுத்தமாக வைத்திருத்தல் வேண்டும். அதனால் அழகும் புனிதமும் உண்டாகும்.

ஆலயம் ஒரு புனிதமான இடம். மனித உடம்பும் இறைவன் வாழுகின்ற ஆலயமாகும். எனவே, உடம்பைத் தூய்மையாக வைத்திருத்தல் அவசியமாகும். உடலில் உள்ள அழுக்கு உள்ளத்தையும் அகத்தமாக்கிவிடும். நாள்தோறும் குளித்து, சுத்தமான ஆடை அணிதல் அவசியம். அவ்வாறே கோயில், பாடசாலை என்பவற்றையும் சுத்தமாக வைத்திருத்தல் வேண்டும்.

ஆலயத்துக்குச் செல்லும்போது உடல், உள் சுத்தத்தோடு இறை சிந்தனையுடன் செல்லுதல் வேண்டும். அவ்வாறே ஆலயத்துக்கு பசைக்கு எடுத்துச் செல்லும் பொருட்களைச் சுத்தமாகக் கொண்டு செல்லல் வேண்டும்.

கோயிலை புனிதமாக வைத்திருப்பதற்கு அனைவரும் உதவி செய்தல் வேண்டும். அங்குள்ள மண்டபங்கள், உள்வீதி, வெளிவீதி என்பவற்றைக் கூட்டிச் சுத்தம் செய்தல் நல்ல சமயக் கடமைமாகும். அவ்வாறு செய்தல் 'திருவலகிடுதல்' எனப்படும். திருவலகு செய்த மண்டபங்களை நீரினால் கழுவி விடுதலும் புண்ணியச் செயலாகும். ஆலயத்தின் உள்வீதி, வெளிவீதிகளில் உள்ள புல், செடி, கொடிகளை அகற்றிச் சுத்தம் செய்தலும் அவசியம். இது சரியைத் தொண்டாகும்.

ஆலயங்களைப் போன்று வீட்டினையும் நாள்தோறும் சுத்தமாக வைத்திருத்தல் வேண்டும். விரத நாட்களிலும் விழாக்கள், பண்டிகைகள் போன்றன நடைபெறும் போதும் வீட்டைக் கழுவி மஞ்சள் நீர் தெளித்துச் சுத்தமாக வைத்திருத்தல் வேண்டும். வீட்டில்

பூசையறை முதலியன இருப்பதனாலும் அது கடவுள் உறையும் இடமாகும். எனவே இயன்றளவு புனிதமாக வைத்திருத்தல் வேண்டும்.

பாடசாலையிலும், வகுப்பறை, கட்டிடங்கள், சுற்றாடல் முதலியவற்றைக் கூட்டிச் சுத்தமாக வைத்திருத்தல் வேண்டும்.

ஆலயம், வீடு, பாடசாலை என்பவற்றுடன் ஏனைய பொது இடங்களையும் சுத்தமாக வைத்திருத்தல் சிறந்த புண்ணியச் செயலாகும். ஏனெனில், அது மக்களுக்குச் செய்யப்படும் சேவையாகும். 'மக்கள் சேவை மகேசன் சேவை' என்பது வழக்கு.

பயிற்சி:

1. திருவலகிடுதல் என்றால் என்ன?
2. சரியைத் தொண்டுகள் இரண்டினைத் தருக.
3. வகுப்பறையை எவ்வாறு சுத்தம் செய்யலாம்?

செயற்பாடு:

1. நீங்கள் ஆலயத்தில் செய்யக்கூடிய தொண்டுகள் நான்கினை அட்டவணைப்படுத்துக.

26. நல்வழி

ஆத்திசூடி, கொன்றை வேந்தன், மூதுரை, நல்வழி என்பன நீதி நூல்களாகும். யாவருக்கும் அந்நூல்கள் நீதிநெறிகளைப் புகட்டுகின்றன. அவற்றை ஒளவையார் இயற்றினார். நல்வழி என்னும் நூலில் இடம்பெற்றுள்ள இரண்டு பாடல்களும் பொருள்களும் இங்கு தரப்படுகின்றன.

1. சிவாய நமவென்று சிந்தித் திருப்போர்க்கு
அபாய மொருநாளு மில்லை - உபாயம்
இதுவே மதியாகு மல்லாத வெல்லாம்
விதியே மதியாய் விடும்.

சிவாயநம என்ற தியானித்துக் கொண்டு இருப்பவர்களுக்கு ஒருநாளும் துன்பம் வராது. விதியின் விளைவால் வரும் துன்பத்தை வெல்லுவதற்கு இதுவே வழி. சிவத்தியானத்தாற் சிவமே அவர்களுடைய புத்தியை வழிப்படுத்துகின்றது. சிவத் தியானம் இல்லாதவர்களுக்கு விதியே புத்தியை வழிப்படுத்துகின்றது.

சிவத்தியானம் உள்ளவர்களுக்கு விதியின் தாக்கம் இல்லை. அது இல்லாதவர்களுக்கு விதியின் தாக்கம் உண்டு என்பதாகும்.

2. புண்ணியமாம் பாவம்போம் போனநாட் செய்தவை
மண்ணிற் பிறந்தார்க்கு வைத்தபொருள் - எண்ணுங்கால்
ஈதொழிய வேறில்லை எச்சமயத் தோர் சொல்லுந்
தீதொழிய நன்மை செயல்.

அறஞ்செய்வது ஆக்கத தரும். பாவம் செய்வது அழிவு தரும். முற்பிறப்பிற் செய்த பாவ புண்ணியங்களே, பிறப்பெடுத்து இப்புவிவில் வாழும் மாந்தர் அனுபவிக்கும் இன்ப துன்பங்களுக்குக் காரணமாகும்.

ஆழ்ந்து சித்தித்துப் பார்த்தால் எந்தவொரு சமயத்தாரும் சொல்வது இதுவன்றி வேறொன்றுமில்லை. ஆகவே, தீயவை ஒழித்து நல்லவை செய்க.

இன்பத்துக்குக் காரணம் புண்ணியம். துன்பத்துக்குக் காரணம் பாவம். ஆதலினால், பாவத்தை ஒழித்துப் புண்ணியஞ் செய்தல் வேண்டும்.

பயிற்சி:

1. தமிழில் தோன்றிய நீதி நூல்கள் நான்கினை எழுதுக.
2. தமிழில் நீதிநூல்கள் இயற்றிய பெண் புலவர் யார்?
3. ஐந்தெழுத்து மந்திரம் எனப்படுவது எது?
4. சைவ மக்களுக்கு அபாயம் வரும் முன் காக்கும் மந்திரம் எது?
5. ஒவ்வொருவரும் நல்வழியில் வாழ வேண்டியதன் அவசியம் யாது?

27. அடிமுடிதேடிய கதை

நானே பெரியவன் என்ற எண்ணம் எம்மில் பலருக்குண்டு. அவர்கள் பிறரை மதிப்பதில்லை. கடவுளை வணங்குவதில்லை. அவர்களால் இவ்வுலகிலே பல தீய விளைவுகள் உண்டாகின்றன. நினைத்ததையே சாதிக்க எண்ணும் அத்தகையோரால் உலக ஒழுக்கு நியதிகள் அருகிப் போகின்றன. "எல்லோருக்கும் மேலாக இறைவன் ஒருவன் இருக்கிறான்" என்பதனையும் மறந்துவிடுகின்றனர்.

"நானே பெரியவன் என்பது தவறு" என்பதை விளக்க ஒரு கதையுண்டு. அதுவே அடிமுடிதேடிய கதையாகும்.

முன்னொரு காலத்திலே காத்தற் கடவுளாகிய விஷ்ணு பிரானுக்கும் படைத்தற் கடவுளாகிய பிரமதேவருக்குமிடையே பெரியவர் யார் என்பதில் வாக்குவாதம் ஏற்பட்டது. அதனை உணர்ந்த சிவபெருமான் அவ்விருவரதும் அறியாமை. அகந்தைகளை நீக்கி மென்ஞானத்தை நல்கத் திருவுளங் கொண்டார்.

ஒரு மாசிமாத அபரபட்ச சதுர்த்தசி திதியின் நடுயாமத்தில் பிரம விஷ்ணு இருவருக்கும் நடுவில் ஒரு சோதிப் பிளம்பு தோன்றியது. அந்த அக்கினிமலை தாங்கமுடியாத வெப்பத்தினையுடையதாயிருந்தது. அவ்வேளை "நீங்களிருவரும் இந்தச் சோதியின் அடியையும் முடியையும் காணுங்கள்" என்று ஆகாயத்திலிருந்து ஓர் அசரீரி வாக்கு எழுந்தது.

அதனைக் கேட்டும் இருவரதும் அகந்தை நீங்கவில்லை. அது தம்மைக் காட்டிலும் மேலான பரம்பொருளோ என்று சந்தேகித்தனர். அதன் அடியையும் முடியையும் தேடிக் காண்பதென்று சபதமெடுத்தனர். பின்னர் அதன் அடி முடிகளில் ஒன்றை யார் முதலில் காண்கின்றனரோ அவரே முதற்கடவுள் ஆவார் என்று முடிவு செய்தனர். பிரமா தாம் சோதியின் முடியைக் காண்பதாகவும் விஷ்ணு அடியைக் காண்பதாகவும் கூறினர்.

உடனே, விஷ்ணு ஒரு பெரிய பன்றி வடிவமெடுத்து பழியைக் கிளறி கீழேயுள்ள உலகங்கள் எங்கும் தேடிச் சென்றார். நெடுங்காலம் முயன்று தேடியும் அதன் அடியைக் காணமுடியாமல் போனதால் விஷ்ணு மிகவும் களைப்படைந்தார். அந்நிலையில் அவரது சபதமும் அகந்தையும் அழிந்தன. ஞானமுண்டாகித் தெளிவடைந்த அவர் பழியிலே அந்தச் சோதிக்கு அருகே வந்து வணங்கி நின்றார்.

பிரமா அன்னப்பறவை வடிவமெடுத்து பறந்து முடியைத் தேடிச் சென்றார். பெரும் முயற்சியுடன் தேடியும் காணாதவராய் களைத்துப் போனார். அவரது வலிமையும் அழிந்து அகந்தை முதலிய குற்றங்களும் நீங்கின. இந்நிலையில் அவர் அன்புகொண்டு சிவபெருமானைப் பூசை செய்ய நினைத்து, விஷ்ணுவை அணுகினார். அறியாமையாலும் அகந்தையினாலும் விளைந்தவற்றைக் கூறி இருவரும் சிவனைப் பூசிப்பதன் அவசியத்தை உணர்ந்தனர். சிவனைப் பூசித்து அவருடைய சொருபத்தைத் தரிசிக்க உடன்பட்டனர்.

அதன் பின்னர் இருவரும் சிவலிங்கத்தை விதிப்படி தாபித்து, அர்ச்சித்து வணங்கினர். அவ்வாறு வணங்கிய போது சிவபெருமான் பார்வதி சமேதராக சோதிக்கண்மையில் காட்சி கொடுத்தார். அவ்வாறு இறைவன் காட்சி கொடுத்த போது பிரமாவும் விஷ்ணுவும் பலவாறாகப் போற்றினர். சிவன் அவர்களுக்கு வேண்டிய வரங்களை வழங்கி சோதியிலே மறைந்தார்.

சிவன் மறைந்தபொழுது வளர்ந்தெழுந்த அந்தச் சோதி சுருங்கி உலகமெல்லாம் துதிக்கும்படியாக ஒரு மலையாகியது. இருவரும் தேடிய அம்மலையே திருவண்ணாமலை ஆகும். அது பஞ்சபதங்களில் ஒன்றான அக்கினித்தலமாகும். அந்தச் சோதி தோன்றிய இரவே சிவராத்திரியாகியது. அறியாமை, அகந்தை என்பவற்றை நீக்கி, மெய்யன்போடு இறைவனை வழிபட்டால் அவர் அருளைப் பெறலாம்.

பயிற்சி :

1. காத்தல் கடவுள் யார்?
2. பிரமா, விஷ்ணு இருவரதும் அகந்தை எவ்வாறு நீங்கியது?
3. சிவராத்திரி எப்போது கொண்டாடப்படுகிறது?
4. பஞ்ச பதத்தலங்களுள் அக்கினித் தலம் எது?

28. மார்க்கண்டேயர்

இந்தியாவிலே காசி என்னும் புண்ணியதலம் உண்டு. அதற்கு அருகேயுள்ள கடகம் என்ற ஊரிலே மிருகண்டு முனிவர் என்பவர் இருந்தார். அவருக்கு நெடுநாட்களாகப் பிள்ளைப்பேறு இல்லாமலிருந்தது. ஆதலால் அவர் மனம் மிக வருந்தி, காசிக்குச் சென்று மணிகர்ணிகை என்னும் கோயிலை அடைந்தார். அங்கு கங்கையில் தினமும் நீராடி, சிவபெருமானை இடையறாது வழிபட்டுத் தவஞ்செய்து கொண்டிருந்தார். ஒருநாள், சிவபெருமான் மிருகண்டு முனிவருக்கு முன்பாகத் தோன்றி "உனக்கு உடல் அவயவக் குறைவும் தீயகுணமும் ஆனால், பரண ஆயுளும் உடைய ஒரு புதல்வன் வேண்டுமா, அல்லது அவயவநிறைவும், நற்குணமும், கல்வி கேள்வி ஒழுக்கங்களில் சிறப்பும், எம்மிடத்து நீங்காத அன்பும் பதினாறு வயதுமுடைய அழகிய புதல்வன் வேண்டுமா? எனக் கேட்டார்.

அதற்கு, மிருகண்டு முனிவர் சிவபெருமானை வணங்கி "வயது பதினாறாயினும், தேவரீரிடத்து நீங்காத அன்புள்ள புதல்வனையே தந்தருளல் வேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்தார். சிவபெருமான் "நீ விரும்பியபடியே வரம் தந்தோம்" எனக் கூறி மறைந்தருளினார். சில நாட்களின் பின்னர் அவர்களுக்கு ஓர் அழகிய ஆண் குழந்தை பிறந்தது. அக்குழந்தைக்கு மார்க்கண்டேயர் எனப் பெயரிட்டார்கள்.

மார்க்கண்டேயர் சிறு வயதிலேயே கற்கவேண்டிய நூல்கள் யாவற்றையும் கற்றார். சிவபெருமானே முழுமுதற்கடவுள் என்பதை உணர்ந்தார். அவர்மீது மிகுந்த பக்தியுள்ளவரானார். சிவபுசை செய்தல், விரதங் காத்தல், சிவனடியாரிடத்து மிக அன்புடையவராய் இருத்தல் முதலிய சைவ ஒழுக்கங்களைக் கடைப்பிடித்தார். ஒவ்வொரு நாளும் சிவபெருமானையும் தமது தாய் தந்தையரையும் வணங்கிக் கடமைகளை ஒழுங்காகச் செய்து வந்தார்.

அதனால் சுற்றத்தார், பெரியோர் அனைவரும் அவர் மீது அன்பு கொண்டனர்.

மார்க்கண்டேயர் பதினாறாம் வயதினை அடைந்தார். சிவபெருமான் வழங்கிய வரத்தை நினைந்து அவரது தாயும் தந்தையும் மிகவும் மனம் வருந்தினர். அதனை உணர்ந்த மார்க்கண்டேயர் அவர்களின் காலிலே வீழ்ந்து வணங்கி, "நீங்கள் இப்படி வருந்தக் காரணம் என்ன? " என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், "மகனே நீ இருக்கும்வரை மகிழ்ச்சிக்குக் குறைவில்லை. ஆனால், சிவபெருமான் அளித்த வரத்தின்படி உனக்கு வயது பதினாறுதான் உள்ளது. இப்பொழுது உனக்கு பதினாறு வயது வந்துவிட்டது. அதனால் துன்பப்படுகிறோம்" என்றார்கள்.

மார்க்கண்டேயர், தாய் தந்தையரைப் பார்த்து "நீங்கள் ஒன்றுக்கும் வருந்த வேண்டாம். சிவன் உண்டு. பயம் இல்லை. நான் சிவபூசை செய்து சிவன் அருள் பெற்று மரணத்தை வென்று வருவேன்" என்று கூறினார். அவர்களிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு மணிகர்ணிகை என்னும் சிவாலயத்தைச் சென்றடைந்தார். அங்கு திருக்கோயிலை வலம் வந்து வணங்கினார். திருக்கோயிலின் தென்பகுதியில் ஒரு சிவலிங்கத்தை வைத்துப் பல நாள்கள் மெய்யன்போடு பூசித்து வந்தார். மார்க்கண்டேயரின் பக்தியையும் தவத்தையும் மெச்சிய சிவபெருமான் ஒருநாள் அவர் முன் தோன்றினார். "நீ மிகுந்த அன்போடு பூசை செய்கின்றாய். தவமும் மேற்கொண்டுள்ளாய். நாம் அவற்றில் மகிழ்ந்தோம். நீ விரும்பியது யாது? அதைக் கேள். தருவோம்" என்று சொல்லியருளினார். அதற்கு மார்க்கண்டேயர், "எம்பெருமானே, இயமன் கைப்படாது மரணத்தினின்றும் என்னைக் காத்தருளல் வேண்டும்." என்று கேட்டார்.

சிவபெருமான், "இயமனுக்கு அஞ்சாதே. நீ செய்த பூசையின் பலனால், உன்னுடைய உடம்பு அழியாத தன்மையை அடைந்திருக்கிறது." என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார்.

மார்க்கண்டேயர் அதன்பின் சிவாலய தரிசனஞ் செய்துவிட்டுத் தம்முடைய வீட்டுக்குப் போனார். அங்கே தாயையும் தந்தையையும் வீழ்ந்து வணங்கி, நடந்தவற்றைக் கூறி அவர்களுடைய துக்கத்தை நீக்கினார்.

மார்க்கண்டேயருக்குப் பதினாறு வயது முடிவடைந்த போது மணிகர்ணிகை திருத்தலத்தில் சிவலிங்க பூசையில் ஈடுபட்ட வண்ணமிருந்தார். அப்போது அவரது உயிரைப் பறிக்கும் நோக்குடன் இயமன் அவர் முன் தோன்றினான். தன்னோடு வரும்படி அழைத்தான். மார்க்கண்டேயர் இயமனை நோக்கி "நான் சிவனுக்கு அடியவன். சிவலோகம் செல்லவே விரும்புகின்றேன். உன்னோடு இயமலோகம் வரமுடியாது" என்று எவ்வித பயமும் இன்றிச் சொன்னார்.

அப்போது இயமன் மார்க்கண்டேயரை நோக்கி, பாசக்கயிற்றை வீசினான். அவ்வமயம் தனக்குத் துணை சிவனே என்று எண்ணிய மார்க்கண்டேயர் சிவலிங்கத்தை இறுகக் கட்டிப் பிடித்தார். பாசக்கயிறு, மார்க்கண்டேயரை மட்டுமன்றி சிவலிங்கத்தையும் சுற்றி விழுந்தது. வீசிய பாசக்கயிற்றை இயமன் இழுத்தான். அப்போது எம்பெருமான் சிவலிங்கத்திலிருந்து தோன்றி, இயமனைக் காலால் உதைத்தார். அவன் வீழ்ந்தான். அவ்வேளை மார்க்கண்டேயர் சிவபெருமானைத் துதித்தார். "உனக்கு முடிவில்லாத ஆயுளை வழங்கினோம்" என்று சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்தருளினார்.

பக்தி வைராக்கியத்தால் மரணத்தை வென்ற மார்க்கண்டேயர் இறைவனை வணங்கினார். மனம்வருந்திக் கொண்டிருந்த தாய் தந்தையரிடம் சென்று அவர்களைப் பணிந்து நின்றார்.

பயிற்சி:

1. மார்க்கண்டேயரின் தந்தையார் பெயர் என்ன?
2. மிருகண்டு முனிவர், இறைவனிடம் எவ்வாறான புதல்வனைத் தரும்படி கேட்டார்?
3. மார்க்கண்டேயர் சிவலிங்கபூசை செய்த தலம் எது?